DÜNYA ÇAPINDA BESTSELLER

ŞİFACI

Mucize İyileştirme [illegible]

ADAM

GÜN YAYINCILIK

ŞİFACI

Mucize İyileştirmenin Gerçek Hikayesi

ADAM

Çeviren
AYLA YASA

GÜN YAYINCILIK
LİMİTED ŞİRKETİ
İSTANBUL/2006

© Bu kitabın yayın hakları Akcalı Telif Hakları tarafından Penguin Canada'dan alınmıştır. İzin alınmadan hiçbir şekilde alıntı yapılamaz, kaynak gösterilemez.

DreamHealer I © 2003 by DreamHealer Inc.
DreamHealer(tm) is a Trademark of DreamHealer Inc.
Visit our website: www.dreamhealer.com

Kapak: Deniz Ermiş Meriç
Düzelti: Esra Kocabaş
Baskı: Yaylacık Matbaası
Litros Yolu Fatih Sanayi Sitesi No:12/197-203
Topkapı/İstanbul Tel: 0212 612 58 60
Kapak Baskı: Tasarım Matbaacılık
Tel: 0212 501 81 53

GÜN YAYINCILIK LİMİTED ŞİRKETİ
Binbirdirek Mahallesi Klodfarer Caddesi No:40 D:8
Sultanahmet / İSTANBUL
Tel: (0212) 518 06 07 Faks: (0212) 518 06 08
e-mail: info@gunyayincilik.com
www.gunyayincilik.com

DÜŞ ŞİFACISI

Yazar, uzaktan şifa verme, iyileştirme konusunda İnanılmaz doğal yeteneklere sahip bir genç. Ona kısaca ADAM diyorlar.

Adam'ın diğer kitapları

Şifacı 2:
Kişisel Gelişim ve Şifa konusunda bir Rehber

Şifacı 3:
Şifacının Yolu

İÇİNDEKİLER

Teşekkürlerim 7
DÜŞ 9

BÖLÜM 1:
KEŞİF 11

BÖLÜM 2:
YOLCULUK BAŞLIYOR 21
Şifa keşfi 26

BÖLÜM 3:
YOLUMU BULMAK 33

BÖLÜM 4:
HER ŞEYİN ARKASINDAKİ BİLİM 45
Nasıl Şifa Veriyorum 56

BÖLÜM 5:
HOLOGRAMLAR VE RENKLER 61
Hologramları Kullanmak 63
Renkleri Kullanmak 71

BÖLÜM 6:
ŞİFA HİKAYELERİ 77
En Zor Tedavim 81

Kronik Hastalıklar 83
Sakatlanmalar 88
Kanser 88
Ronnie Hawkins'in Tedavisi 91

BÖLÜM 7:
ÖĞRENMEYE DEVAM 99

BÖLÜM 8:
SAĞLIĞA KAVUŞMAK
BİR SÜREÇTİR 113
Yaklaşım Önemlidir 116
Endişe Boşunadır 117
İmgeleme 118
Sezgiler 119
İçgörüler 123
Re-enkarnasyon 125
Açık Fikirlilik 127

BÖLÜM 9:
SAĞLIKLI YAŞAM İÇİN YEDİ ADIM 133
Sağlıklı Yaşam İçin Yedi Adım 141

BÖLÜM 10:
SİZİN DÜŞÜNÜZ 149

Teşekkürler

Değişik bir şey denemek için gerekli cesaret ve açık fikirlilikleriyle, bu kitabın ortaya çıkmasında bana katkısı bulunan herkese şükranlarımı belirtmek istiyorum. Yolculuğun her aşaması ilham vericiydi. Dr. Effie Chow ve Dr. Edgar Mitchell'e bilgece sözleri ile beni yüreklendirdikleri için teşekkür ediyorum. Kız kardeşime kendi gibi kalabildiği için ve her şeyden önemlisi annemle babama bana inandıkları için teşekkürler.

Düş

DÜŞ, yaşama bakış açısını olağandışı bilinç haline taşımak için evrensel enerji ile kurulan mistik bir bağlantıdır.

İçinde bulunduğumuz gerçeği beş duyumuz ile yorumlarız: görme, işitme, koklama, tatma ve dokunma ile. Farkındalığımız eğer sadece beş duyu ile sınırlı kalırsa; değerlendirmelerimiz de bu dar çerçeve içinde olacaktır. Gözlerimiz, elektromanyetik spektrum içinde çok küçük bir alanı görür. Bilinen frekans aralıkları içinde, çok dar bir aralığı işitebiliriz. Koku, tat ve dokunma duyularımızla ilgili algılarımızı tartıya vurabilecek bir ölçüt ise elimizde yok maalesef.

Ölçülebilir olsun ya da olmasın sürekli bir veri bombardımanına tabi olduğumuzu biliyoruz. Hepsini algılayamasak bile, algılayabildiklerimizle hareket ettiğimizi varsayalım. Yani, duyularımız yoluyla neleri algılayabildiğimiz konusu kişiye göre değişmektedir. Bu da önümüze insanın bilgi işlem kapasitesi ile ilgili yeni kapılar açmaktadır. Hayaller, duygular, sezgiler ve düşler gibi.

Düş, bizim mükemmel sağlıkla ilgili hayalimizdir.

Şifacı bu yolda bizim rehberimizdir.

–Adam

Bölüm 1

Keşif

Gerçekten görmek, kendimizin ötesini algılamaktır.

-ADAM

Tanrının güçlü bir mizah anlayışı olmalı. Bu gezegende bulunuşumu anlatabilecek bir başka neden bulamıyorum.

Büyük, kozmopolit bir şehirde, orta halli bir ailenin çocuğu olarak doğdum. Yaşadığımız bölgenin yaklaşık yüzde otuzu Çin kökenli idi. Yuvamız bu insanların tam ortasında olduğundan Qigong ya da Taoizmin kültürel yapısının varlığımı sarması kaçınılmazdı. Aralarında garip karşılanmıyor tam tersine nadide bir varlık gibi kabul görüyordum.

Şehrimdeki ikinci elle tutulur sayıdaki topluluk ise Doğu Hindistanlılardı. Bu kültürün içine doğmuş olmak, ruhsal eğitim yolumu rahatlıkla bir aşrama (kutsal yer ya da öğreti merkezi) taşıyabilirdi. Bu toplumun kültürü de benim yeteneklerim gibi sıradışı yetilerin bilinmesi ve geliştirilmesinden yanaydı. Benim gibileri onaylamakla kalmıyor aynı zamanda saygı da duyuyorlardı.

Buna karşın, ait olduğum Batı kültürünün inanç ve gelenekleri sıradışı olanı hoş karşılamıyordu. Bireyselliği kutsuyor görünmesine rağmen gerçekte tekdüzeliği destekliyordu. Bu öyle bir kültür ki, herkes aynı şeyi yapsın, benzer olsun istiyor. Farklılıklar garip karşılanıyor. Bazen tolere edebilse de, sadece beş duyunun ötesine geçmeden yapacağımız işlemlere değer veriyor. Batı kültüründe gerçek; ölçülebilir olmalı.

Alnımın tam ortasında V şeklinde kırmızı bir doğum iziyle dünyaya gelmişim. Üçüncü göz diye anılan bir bölgede olduğu için bunun "şifacı işareti" olduğu söylendi bana. Üçüncü göz, şifacının şifa vermek amacıyla diğer varlıklara enerjisini akıttığı kanaldır. V şekli zamanla silikleşti. Son zamanlarda tekrar gözle görülür hale geldi. Bunun sebebinin damar yapım olduğunu biliyorum, duygusallaştığım zaman ortaya çıkıyor.

Anneannem aura görürdü. Auralar canlı organizmaları saran enerji alanlarıdır. O herkesin bunu gördüğünü sanırmış. On sekiz yaşında tanıdığı başka hiç kimsenin görmediğini fark etmiş. O zaman da bu yeteneğini kapatmaya karar vermiş. Hâlâ auraları görüyor olsa da, bu tanrı vergisi yeteneği yoluyla gelen bilgiyi değerlendirmesini bilmiyor. Bu becerisini geliştirmek yerine görmezden gelmeyi tercih etmiş. Benzer yeteneklere sahip çoğu insan, içlerindeki bilinmeyeni keşfetmek yerine, sıradan olana uymayı tercih ediyorlar. Bazen, anneannem bu yeteneğini geliştirseydi yaşamı neye benzerdi çok merak ediyorum.

Babam anne tarafından Kuzey Amerika Yerlilerinin kanını taşıyor. Babaannemin ailesi, Maine'de yaşayan, Penobscot Yerlileri soyundan geliyor. Her zaman bu yerli kanımdan ve onun doğa ve evrensel enerji ilişkisinden keyif aldım. Biraz araştırma yapınca, bilinen son Penobscot Şaman Şifacısı Sockalexis ile akrabalığım olduğunu öğrendim.

Her ne kadar bazı şamanlar güçlerini düşmanlarına zarar vermek için kullanmışlarsa da, Sockalexis sadece bir şifacıydı. Bu nedenle kabilesindekiler ondan korkmak yerine ona saygı duyarlarmış. Şamanların başkalarına yardımcı olmak için kendi güçleri ve zayıflıkları hakkında bilgi sahibi ve alçakgönüllü olmaları gerekirdi. Becerilerini ve güçlerini her duruma uyarlayarak kullanabilmeleri şarttı. Bu da zihin, beden, kalp ve ruh dengesi gerektiriyor. Şifa, hem kendini hem başkalarını sezgi yoluyla araştırıp öğrenmektir. Anne ve baba taraflarımdan gelen bu iki spritüel dünyanın buluşması benim şuursuz farkındalığımı oluşturarak, yolumu çizdi.

Benim gördüğüm çoğu şey, sıradan insanlar tarafından görülemez. Örneğin, auralar. Aura benim için ışık saçan bir parlaklık. Çok değişik renkleri ve kalıpları var. İnsanlar, hayvanlar hatta bitkilerin bile auraları var. Canlı varlıklarda fonksiyonların çalıştığını gösterirler. Bu yeteneğimden dolayı gerçek dünya ile televizyonun fantezi dünyasını birbirinden kolayca ayırt edebiliyorum. Çocukken annemle babama, 'bir "gerçek" insanlar var, bir de "TV" insanları'

dediğimi hatırlıyorum. Televizyon sinyallerinin nakli sırasında insanların ve hayatın sahip olduğu aura alanları kayboluyordu. Bu nedenle TV'de gördüğüm insanlar diğer insanlardan çok farklıydı. Gerçek olanla inandırıcı olan arasındaki farkı belirlemede bu çok yararlı oluyordu.

Aura görmek, tahmin edebileceğiniz gibi beraberinde bazı sorunlar da getirdi. Bir çocuk olarak saklambaç oynamaktan hiç hoşlanmıyordum mesela. Anti-sosyal ya da çok utangaç olduğum için değil. Bu oyundan bir anlam çıkartamıyordum. Birisi ağacın arkasına saklanıyordu ama benim için hâlâ görülebilir halde oluyordu. Aurası ağacın hatlarından dışarı taşıyordu. Süpürge sopasının arkasına saklanmaya çalışan bir koca adam gibi... Başkalarının benim gibi görmediğini bilmiyordum. Bunu öğrenmem gerekiyordu ama öğrenmeden önce bu tip oyunlar beni hayrete düşürüyordu.

Ailemle ne zaman doğal alanlara gitsek, ben diğerlerinden önce vahşi yaşamla ilgili hareketleri algılıyordum. Benim için hayvanların auralarını ormanın içinde, ya da çalıların ardından görmek zor değildi. Otobanda yol alırken ailem benim gördüklerimi göremiyordu. Ya da çok sonra fark ediyorlar ve sonunda bana inanıyorlardı. İnsan doğası gereği ancak gördüğüne inanıyor. Bir zamanlar, "Vizyon, orada olmayanı görmektir." diye bir söz okumuştum. Ben canlıların -insanlar, hayvanlar ve bitkilerin- birbirleri ile arasındaki evrensel bağlantıyı görebiliyor ve hissedebiliyorum. Bu her zaman da böyle olmuştu.

Liseye geldiğimde, gördüğüm auraların tonlarını düşürmeyi öğrenmiştim. Çok keskin ve göze batıcı idiler. Onların tonlarını düşürmekle ilginç bir netice elde ettim. Sezgilerim ya da psişik yeteneklerim arttı. Sadece aura görmek ve yorumlamak yerine sezgi yoluyla direkt bilgi alabiliyordum. İçsel bir biliş hali içinde sadece "biliyordum". Lise ortamında böyle bir olayı anlamak ve onaylamak kesinlikle imkansızdı.

Çok insan aura görebilir ya da yaşamlarının bir noktasında mutlaka görmüştür. Bebeklere baktığımda diyebilirim ki nerdeyse hepsi insanların auralarınm farkındalar. Ben kendi auramı değiştirdiğimde (düşüncelerim ve niyetimle başımın üstüne doğru yükselttiğimde) bebeğin gözleri de onu takip ediyor. Çocuklarda aura görmek desteklenmiyor çünkü aileler bunun farkında bile değiller. Bazı çocuklarsa ebeveynlerinin korkusu nedeniyle bu yeteneklerini bastırmak zorunda kalıyorlar. Aileler çocuklarının deli diye etiketlenmesinden korkuyorlar. Ailelerin dini inançları da bu tip şeyleri kabullenmede sorun yaratabiliyor. Doktorlar ise böyle bir olayda "halüsinasyonları" durdurmak için hemen reçete yazarlar. Toplum böyle bir şeyin düzeltilmesi gereken bir olgu olduğunu düşünmemizi istiyor.

1600'lerde insanlar, özel yeteneklerini şifa vermek için kullandıklarında, cadı diye adlandırılmışlar ve hatta kazığa çakılarak yakılmışlardı. Günümüzün akademisyenleri ve liderleri ise halkı, olan biten konusunda cahil bırakmak için

ellerinden geleni yapıyorlar. Ne kadar yanılıyorlar. Benimki gibi özel yeteneklerin tüm insanlığa yarar sağlamak açısından desteklenmesi ve beslenmesi gerekir oysa.

Ancak bizim düşüncemizin daha uzun bir yol alması gerekiyor. Yaşadığım bu deneyimin anlaşılmadığını ve onaylanmadığını biliyorum. Tam tersine yanlış anlaşılıyor ve korkuluyor. Tenis ayakkabıları ve gömleği içindeki sıradan bir çocuk olarak, çok genç yaşta farklı algılarım hakkında susmam gerektiğini öğrenmiştim.

Şanslıydım. Ailem eşsiz yeteneklerimi kabullenebilecek, eşine nadir rastlanan ruhlara sahipti. Daha da ötesi, benim özel bir rehbere, ya da bir başka deyişle bir akıl hocasına ihtiyaç duyduğumu anlamışlardı. Kendim olmama izin verecek cesaret ve bilgeliğe sahiptiler. Sevgi dolu bir ev ortamında, açık fikirli bir ailenin içinde, yeteneğim özgürce serpilip gelişmekteydi. Bundan dolayı onlara her zaman müteşekkir olacağım. Ebeveynlerim sayesinde potansiyelimi daha iyi kullanma şansına eriştim.

Onlar için tüm bunların kolay olduğunu söyleyemem. Ergenlik çağımda telekinetik deneyimlerim başladı. Bundan ben de şaşkınlığa düşüyordum. Herhalde onlar benden daha da şaşkındılar. Önce bana inanmadılar. Kabullenmesi zor bir şey olduğunu anlayabiliyorum. Özellikle de her şeyin arkasında bilimsel bir neden arayan babam için... Benim için daha kolaydı çünkü bana normal geliyordu olanlar. Başka türlüsünü bilmiyordum ki.

Garip şeyler hep bana oluyor gibiydi. Bir şey almak için odaya girdiğimde, daha dokunmadan, eşyalar yerinden hareket ediyor ya da uçabiliyorlardı. Bazen yazı yazdığım kalem birden aklına esip, odanın öbür tarafına doğru uçmaya başlıyordu. Bu okulda da oldu. Herkes benim eşyaları oradan oraya fırlattığımı düşünüyordu. Düşüncelerini değiştirmeye kalkmadım. Bütün bu şeylerin kendiliğinden yerlerinden fırladığını anlatmaktan daha kolay geldi. Bunların neden olduğunu bilmiyordum ama bununla yaşamasını öğrendim.

Ancak, bir gün bisikletle giderken, bisikletim 360 derecelik ani bir dönüş yapınca, bende farklı bir şey olduğunu artık kabullenmek zorunda kaldım. Annem de benimleydi ve gözlerine inanamadı. Onun bunu gördüğüne çok sevindim. Anormal olduğunu bildiğiniz şeylere dışarıdan bakmak zordur. Başkaları bunu kabullense bile.

Dış dünyadan başıma gelenleri saklamaya çalışıyordum. Bunda çok da başarılıydım. Ama ebeveynlerimden saklamak oldukça zordu. Ailece birçok aktiviteye katılırdık. Bu kadar dip dibe olunca, tüm bu garip olaylara tanık olmak zorunda kalıyorlardı. Bilim kafalı babamın bile artık bunu inkâr etmesi çok zordu. Eşyalara dokunmak üzere uzandığımda onların nasıl kuvvetle yerlerinden tavana kadar sıçradıklarını kendi gözleriyle görüyordu.

Bir gün, onun için dönüm noktası sayılabilecek bir olay gelişti. Hep birlikte spor salonunda çalışıyorduk. Durdu-

ğum yerin hemen üstündeki bir raftan 20 kiloluk bir halter birkaç santim farkla babamın kafasını sıyırıp düştü. Rafta bir sorun olduğunu düşündük. Olayı tekrarlamak için elimizden geleni yaptık ama beceremedik. Oradaki düzenekte bir hata yoktu. O gün babam nihayet açıklanması imkânsız olayların, gerçekten olabildiğini kabullendi.

Bundan sonra, bana yaklaşımı tamamen değişti ve yeteneklerimi merak etmeye başladı. Annem ve babam artık bu yetenekleri nasıl geliştirebileceğim konusuna odaklandılar. Birlikte bir yolculuğa başladık.

Bölüm 2

Yolculuk Başlıyor

Gelecekte, düşünce ile tedavi normal bir olay sayılacak.

-ADAM

Babam acil durumlarda yanınızda olmasını isteyeceğiniz bir adamdır. Sakindir, kafası düzgün çalışır ve hiç telaş yapmaz. Kriz anında en doğru hareketi yapacağından emin olabilirsiniz. Buna rağmen bana olanları kabullenmekte çok zorlandı, endişelendi. Bu benim için tehlikeli miydi? Başkaları için tehlike oluşturur muydu? Bir yerde bu soruların cevapları mutlaka olmalıydı, ama nerede?

Panik içinde, annem SOS ister gibi anneannemi aradı. Normal durumlarda, anneannemin tavsiyeleri uygulanırdı. Ama anlaşıldı ki bu ona göre de normal bir çocukluk işi değildi, ya da o böyle bir şey hiç yaşamamıştı. Önce bir çocuk doktoruna gitmemizi söyledi. Ama işin içinde olan kişiler olarak, bunun doğru yol olmadığına karar verdiler. Bu arada annem yıllar önce tanıştığı bir hanımı hatırladı. Bu hanım, dış enerji akışı diye adlandırdığı auraları görüyordu.

Annem ona telefon açarak acil bir randevu istedi. Uçan kalemler ve takla atan bisikletin verdiği taze heyecan içinde koşturarak bu bayana gittik. Ne beklediğimizi bilmeden.

Muhteşemdi. İlk kez, benimle herkesin gördüğünü ya da düşündüğünü sandığım enerji akışını konuşabileceğim birisi vardı karşımda. Değişik duygu ve etkiler yaratmak için enerjimi yönlendirebileceğim yöntemler gösterdi bana. Ne hissettiğimi benim kadar, o da görebiliyordu.

Bisikletin fırlayıp dönüşü gibi olayların enerji patlamaları olduğunu anlattı. Başıbozuk statik elektrik gibi, kendi enerjime yoğunlaşmadığım zaman kendiliğinden hareket ediyormuş. Bu fazla enerjimi uygun bir şekilde düzenlemeliymişim. Başkalarına ve kendime bir zarar vermeyeceğimi öğrenmek büyük bir rahatlıktı. Sanırım haklıydı, enerjimi başka yönlere akıtmayı öğrenince, bisikletim bir daha takla atmadı.

Kollarımı iki yana doğru olabildiğince uzatmamı istedi. Bir elimden gönderdiğim enerji tüm dünyayı dolaşıp geliyordu ve öbür elimden geri alıyordum. Bu enerjiyi görmek muhteşem bir şeydi. Buna aura deniyordu. İlk kez bu kelimeyi duyuyordum. Başkalarının da bu enerjiyi gördüklerini bilmek insanı rahatlatıyordu. İkimiz de auramın kalıplarını değiştirmeye dalmıştık.

Annem seans boyunca oturduğu köşeden bizi seyretti. Onun için bu yepyeni bir alandı. Ama benim için kesin-

likle yeni değildi. Olup biteni tüm açıklığı ile anlayabiliyordum. Nihayet enerjimi kontrol edebiliyordum. Bu ebeveynlerim için olduğu kadar benim için de büyük bir rahatlık oldu. Aklı başında bir yetişkin başıma gelenlerin benim için normal bir hal olduğunu söylüyordu. Yanından ayrılırken hanım bize son olarak, Qigong'u araştırmamızı söyledi. "Qi" bazen de "Chi" olarak kullanılır, enerji ya da yaşam gücü demek. "Gong" ise çalışma ya da yöntem anlamına geliyor.

"Sahip olduğu enerji ile bir hafta içinde büyük bir üstad olabilir." dedi kadın anneme. O zamandan beri biliyorum ki, bu seviyeye ulaşmak için genellikle uzun yıllar kendini adayarak çalışmak gerekiyor.

Önerildiği gibi, şehirdeki bir Qigong üstadından derhal bir randevu aldık. Onu chi yayarken seyretmek ilginçti. Enerji bütün bedenini dolaşıp parmak uçlarından çıkıyordu. Bunu görmenin nasıl bir deneyim olduğunu anlatmam mümkün değil. Çok uyumlu bir akış içinde, büyük ve altın renkli bir aurası vardı. Meraklıydım. Enerji sistemleri hakkında daha fazla bilgi istiyordum.

Bu karşılaşma hayatımın dönüm noktası oldu diyebilirim. Enerjimi kontrol etmeyi ve odaklamayı öğrendim. Çılgınlıkla flört etmiyordum, tam tersine başkalarında da bulunan doğal bir yeteneği keşfediyordum. Bundan sonra yolculuğumun, kendini keşif bölümü başladı.

ŞİFA KEŞFİ

Qigong üstadı ile tanışmamızın üstünden iki gün geçmişti. Annem, trigeminal nevraljiden (beyinden çıkan 12 çift sinirden trigeminal sinirinden kaynaklanan bir rahatsızlık. Hastada tarif edilemez derecede ağrıya neden olur.) kaynaklanan korkunç sancılar içinde kıvranıyordu. Yüzüne ve kulağına bıçak gibi giren bir ağrıydı bu. Nörolojik bir hastalık olan MS (multiple sclerosis) hastasıydı. Çektiği sancıların kaynağı buydu. Çok gençken kendisine MS teşhisi konmuştu. Ailede yıllardır bilinen bir deneyimdi yani.

O gece, babam, kız kardeşim ve ben televizyon seyrederken, annem de yukardaki yatağında sancılarını yastıklara gömmekle uğraşıyordu. Böyle zamanlarda annem kendi başına kalmak istediğinden, bizler de bir şeyler yapamamanın çaresizliği içinde sancılarının bitmesini beklerdik. O gece de böyle bir geceydi işte. Sonunda odasına gittim.

"Gözlerini kapat, anne!" dedim, ellerimi başına koyarken. Bunu neden yaptığımı gerçekten bilmiyorum. Ama ne yapmam gerektiğini biliyordum. Kendini bana bıraktı. Ağrının bedenini terk ettiğini hissettim ancak benimkine girdi. Korkunç bir ağrıydı.

Odama gittim. Bıçak gibi başıma saplanan ağrı ile kendimi nasıl yatağa attığımı bilemedim. Annem ağrısından kurtulmuş, çoktan uykuya dalmıştı bile. O geceden sonra gittikçe iyileşti ve şimdi ailece bir arada çok daha fazla şey yapabiliyoruz.

Doğal yeteneklerimi anlama konusunda bu olay da bir dönüm noktası oldu tabii. Şifa yolculuğum böylece başladı. Her şey evrim için bir neden oluşturuyor. Annemin hastalığı da bu nedenlerden biriydi sadece. Bu bir tesadüf değil, işaret tabelasıydı. Hiç korku duymaksızın, sadece annemi iyileştirme niyetiyle girdiğim bir yolculuktu bu.

Annemin hastalığı olmasaydı, balıklama dalmazdım herhalde şifacılığa. Belki de ağır ilerleyen bir seyir içinde, yıllar sonra kendimi bu alanda bulurdum. Acı çektiğini gördüğünüz bir sevdiğiniz, sizi doğru olup olmadığını düşünmeye fırsat bile tanımadan, hiç çekincesiz bir tepki vermeye itebiliyor. Tıpkı otomatik pilota bağlanmış gibi, ne yapabileceksem onu yapmış olmam, beni kendimle ilgili yeni bir keşfe götürdü. Ben şifa verebiliyordum.

Ama bizi bekleyen bir başka sorun vardı şimdi. Onun ağrısını ortadan kaldırmıştım ama ben yüklenmiştim. Ailem tekrar endişelendi. Sonucunda ben hastalanacaksam, şifa vermemi kesinlikle istemiyorlardı. Ama ben içgüdüsel olarak bu alana doğru çekiliyordum. Ailemle birlikte yolculuk yaparken, yol kenarındaki insanların incinmişliklerini, tıbbi durumlarını görebiliyordum.

Babamla birlikte bir doktorun bekleme odasında olduğumuzu hatırlıyorum. Tam karşımızda, biri bebek olan, dört çocuklu bir aile oturuyordu. Sürekli olarak aura görme hali içinde olduğumdan, içgüdüsel olarak çocukların auralarını okumaya başladım. Tabii ki onlar bunun farkın-

da değillerdi. Çok net bir şekilde bebeğin akciğerlerini saran aurada bir sorun olduğunu görebiliyordum. Bebek kendi semptomlarını anlatamayacağından, bunu birisinin söylemesi gerekliydi ama doktora bununla ilgili hiçbir şey söyleyemezdim. Bu beni çok üzdü.

İyileştirme ve sağlık, yaşamımda öncelikli hakim konu oldu. Başlangıç olarak, babamın işyerindeki arkadaşları ile tedaviye başladım. Bunlar sosyal olarak benim lise arkadaşlarımdan, ya da komşularımızdan farklı bir çevreye aittiler. Onların benim normal dışı yeteneklerimden haberdar olmaları beni korkutmuyordu. Çoğu babamın yaşındaydı ve tipik olarak spor yapmaktan kalan eski sakatlıkları ve ağrıları vardı. Biri, on beş yıl önce bir kayak kazasında boynunu incitmiş. Araba kullanırken dahi başını çevirmek onun için bir sorundu. Tek uygulamadan sonra boynunun hareket kabiliyeti neredeyse normale döndü ve kronik ağrısı yok oldu. Tabii ki bu hikâye büronun içinde hemen yayıldı. Bizi sürekli arıyorlardı. Bu süre içinde, deneyerek oldukça fazla şey öğrenme fırsatım oldu.

Ailemin içi, şifa uygulamalarım nedeniyle hâlâ rahat değildi. Yeni teknikler öğrenir ve uygularken ciddi bir hastalık kapacağımdan endişeliydiler. Uykusuz geçen gecelerden sonra, bir Qigong Büyük Üstadı olan Dr. Effie Chow'u aradılar.

Annem seneler önce, bir Qigong gösterisi sırasında Dr. Chow ile tanışmış. Dr. Chow, 2000 yılında San Francis-

co'da, Doğu Batı Şifa Sanatları Akademisini kurmuş ve aynı zamanda başkanlığını da yapıyor. 2000 Temmuz ayında, Amerika Başkanı Bill Clinton, Dr. Chow'u Beyaz Saray Tamamlayıcı ve Alternatif Tıp Komisyonunun on beş üyesinden biri olarak atadı. Dr. Chow'un yüksek eğitim konusunda doktorası ve davranış bilimleri ve iletişim konusunda da yüksek lisans derecesi bulunmakta. Bayan Dr. Chow otuz beş yıllık deneyime sahip bir Qigong büyük üstadı olmasının yanısıra, tescilli bir kamu sağlığı psikiyatri hemşiresi ve akupunkturcu.

Bütün bu niteliklerine ve yoğun programına rağmen şehrimize gelerek bana üç gün danışmanlık vermeyi kabul etti. Onunla geçirdiğim zaman benim için çok kıymetliydi ve beni doğru yola yönlendirdi. Enerjinin nasıl hareket ettiği, nasıl topraklanma yapmam gerektiği gibi konularda çok önemli bilgiler verdi. Hepsinden önemlisi ailemin benim bu olağan dışı yeteneklerimden dolayı endişelenmelerinin önüne geçti. Bu yetenekleri olduğu gibi kabul etmemiz gerektiğini ve bunların bir armağan olduğunu öğretti bize. Her zaman hatırlayacağımız mücevher değerinde sözlere bağladı öğretisini.

"Her gün, en az üç kez, karnınız ağrıyıncaya kadar kahkahalarla gülün!" demişti. Ben bir insana şifa verebilirim ama sağlıklı kalmak ona bağlı. O insanın yaşamdan zevk alabilmesi ve neşesini koruması gerekli. Kahkahanın insanları iyileştirdiği ve sağlıklı bir yaşam sürdürmeleri için ge-

rekli olduğu ispatlanmış. Nasıl olduğu önemli değil, ister bedende kimyasal bir salgıya neden olsun ister sadece neşe kaynağı olsun. Kahkaha sağlıklı bir yaşam için gerekli.

Dr.Chow, şifa sanatları konusunda bana çok değişik bilgiler vererek rehberlik yaptı. Kendisine müteşekkirim. Enerji şifası konusunda deneyimli bir insanla konuşmak çok muhteşem bir duyguydu. Babamla birlikte katıldığımız bir çalışmasında, çok şaşırtıcı enerji gösterileri yaptı.

Bu enerji gösterileri, her birimizin bir diğerimizle nasıl iç içe bağlı olduğu konusunda çok daha ileri bir bilgi sağladı. Ben auralarımızı bağlayarak karşımdakinin enerji değişimini hissetmesini sağlıyordum. Kişinin enerji alanını değiştirince, onun etki alanı içinde olan bütün insanların ya da enerjinin yakınında olanların enerjisinin değiştiğini biliyordum. Eğer birisinin morali bozuksa, etrafındaki herkesin de morali bozulmaya yatkındır. Pozitif olan bir insanın yanında durursanız, sizin moraliniz de olumlu yönde değişecektir.

Dr. Chow'dan öğrendiğim en önemli tekniklerden biri görselleştirmekti. Dr. Chow'la ilk tanışmamızda, insanların enerji blokajlarını kaldırma konusundaki bilgim sınırlıydı. Ben sadece şifa konusunda daha etkindim. O bana enerji bloklarını nasıl kaldırabileceğime dair değişik araçlar görselleştirmeyi öğretti. Örneğin, bir MS hastasına baktığımda, hastalık yeşil kum tanecikleri gibi görünüyordu. Ben her bir taneyi tek tek alıp, uzağa atmak gibi bir görsel

çalışma geliştirmiştim. Çok verimsiz bir çalışmaydı. Çünkü onları atarken, yeni blokajlar geliyordu. Dr. Chow'a ne yaptığımı anlatınca, o bana bu konuda çok daha etkin bir metot anlattı. Bu kum tanelerini elektrik süpürgesiyle çektiğimi ve sonra da bu enerji bloklarını boşalttığımı imgelemekti bu yöntem.

İmgelemenin şifa için çok güçlü bir yöntem olduğunu öğrendim. Bu anlayış kendi şifa evrim sürecime aktif olarak katılmamı sağladı. Başkalarından öğrendiğim becerilerle hareket etmek yerine, kendi deneyimlerimden öğrendiklerim kendime güvenmemi sağladı. Kendim için en etkin olanları deneyerek öğrenmeye başladım. Bir gün, sadece düşünce ve imgeleme ile tedavi olağan sayılacak. Bu yeni şifa realitesinde hiçbir sınır yok.

Bölüm 3

Yolumu Bulmak

Herkes armağanlarla doğar.
Yaşamın kendisi bunların içinde en değerlisidir.
-ADAM

Yolculuk, birbirini takip eden olaylardan oluşur. Benim hikayem farklı olduğumu kabul etmekle başladı. Doğumla birlikte beraberimizde getirdiğimiz armağanlarımızı kullanmaktan hepimizin sorumlu olduğuna inanıyorum. Ben, bana ait olanları başkalarının yararına kullanmayı seçtim. Onları görmezden gelmek ve başkalarını bu bilgiden ve faydadan yoksun bırakmak utanç verici olurdu.

Yaşam en değerli armağanlarımızdan bir tanesi. Evrensel enerji alanı ile bağlantı kurmamızı sağlıyor. Kuantum fiziği bu alana kuantum bilgi alanı diyor. Bu bağlantının farkmdalığı kendi içinde başlı başına bir armağan.

İnsanların armağanları ve yetenekleri birbirinden farklı olabilir. Benim küçük kız kardeşiminki iyi bir müzik kulağı mesela. Nereye giderse gitsin, sürekli müziği duyar. İster

bir alışveriş merkezinde olsun, ister doğanın kucağında o kendini hep müziğe uyumlar. Müzik kulağı olduğunu görmezlikten gelemeyeceği gibi, bunu kapatamaz da.

Aynı şekilde, görsel sanatçılar, resim yapmadan önce, baktıkları her yerde yapacakları o resmi görüyor olmalılar. Kayalardan oluşan dik bir yardan okyanusa akan bir şelalenin görüntüsü, herkesin hoşuna gider mutlaka. Kayaların üstüne sıralanmış yemyeşil ağaçlar ve düşüncelerinize dolan doğanın kokusunu bir düşünün. Rüzgarın şiddeti bizi enerji ile doldururken, evrensel enerji alanına bağlantımızı hissederiz. Bizi sarar, bağlar ve biz olur; biz o oluruz. Her şeydeki birliği fark ederiz ama ancak bir ressam bu duyguları yakalayarak yeteneği derecesinde tuvale dökebilir.

Kimisi atletizm konusunda yeteneklidir. İnanılmaz bir hız ve çeviklikle koşabilir. Atletler üstün bir beden-zihin koordinasyonuna sahiptir. Tüm armağanlar önemlidir. Birinin yeteneği bir diğerinden üstün ya da noksan olmadığı gibi, birbirinden bağımsız katkılar içerir.

Benim yeteneklerimden biri de evrensel enerji içindeki birbirimizle bağımız konusunda hassas olmak. Bu bağlantının birçok ismi var ama adına ne dersek diyelim hepimizin paylaştığı ortak bir alan. Ona evrensel enerji alanı demek belki de en kestirme yol olacak. Bazıları bu güçten bahsederken, "Güç seninle olsun," derler ama bu doğru değil çünkü güç zaten her zaman sizinle. İster farkında olun, ister olmayın; o hep orada.

Yaşamda rastlantı diye anılan birçok olay var. Deneyimlerimden hareketle bu konuda farklı düşünmeye başladım. Kendi kendinize hiç, "Bunun böyle olacağını biliyordum." demediniz mi? Çoğumuz bu duyguyu yaşamışızdır. Zira sürekli olarak evrensel bilgi alanından bilgi alıyoruz. İhtiyacınız olmayanı eliyor, işinize yarayandan da bir anlam çıkartıyorsunuz. Bu tesadüflerin farkında olmalı, taşıdıkları mesajı ve ne anlama geldiklerini düşünmeliyiz. Tesadüflerin çoğu bir nedenle gönderilmiş mesajlardır. Sizinle direkt alakalı olabilir. Ya da sizin temasta olduğunuz birisi için gönderilmiştir. İhtiyaç içindeki bir insana yardım için siz aracı olarak kullanılıyorsunuzdur belki de.

Geçmiş ve geleceğe ait tüm bilgiler orada ve emrimize amade. Evrensel enerji alanı tam anlamıyla bu işte: Evrensel. Tüm keşifler, tedavi şekilleri ve bilgileri hep evrensel enerji alanından geliyor. Bazen büyük fikirlere ulaşıyor ve kendimiz bile buna şaşırıyoruz. İnsan egosu gereği, böyle bir fikirle ortaya çıktığı için kendini çok akıllı zannediyor. Kendinizi böyle yüceltmenin yanlış bir tarafı yok. Ancak, siz bu büyük fikre sadece kendi başınıza ulaşmadınız ki. Size kendi fikirleriyle bu evrensel enerji alanını dolduran bir dolu insandan yardım gördünüz. Hepimiz düşüncelerimizi ve fikirlerimizi bu şekilde paylaşmaktayız. Buzdolabını ele alalım mesela. Aynı anda değişik iki ülkede değişik iki kişi keşfetmiş onu. Birbiriyle hiç teması olmayan, iki kişi. Tek ortak noktaları aynı zamanda aynı bilgiye ulaşmış olmaları.

Annemin bir arkadaşı çok yetenekli bir grafik sanatçısı. Müşterileri ve iş arkadaşları onun çıkarttığı işlere hayran kalıyorlar. Bu muhteşem desenleri nereden bulduğu sorusu çok sık yöneltiliyor ona. O da verdiği yanıtla çoğunu düş kırıklığına uğratıyor. "Dürüst olmam gerekirse, bunları nasıl yaratabildiğimi ben de bilmiyorum. Ama onlar benden çıkmıyor da benim içimden geçerek ortaya çıkıyor gibi geliyor bana." deyiveriyor.

Ne demek istediğini ben anlıyorum ve onun farkındalığını takdir ediyorum. Ama çevresindekiler için bunu kabullenmek o kadar kolay olmayabiliyor. Onun kendisi ile gururlandığını düşünüyorlar. Bence sadece evrensel enerji alanı ile bağlantısının farkında ve yaratma işlemi sırasında, benim şifa verirken o alana girmem gibi, o da evrensel enerji alanına giriyor.

Şifa vermek benim göz ardı edemeyeceğim bir şey. Bu yeteneğim rastlantısal değil. Bana bir nedenle verilmiş ve ben de bunu kullanmayı planlıyorum. Hâlâ bir lise öğrencisiyim ve düzenli olarak sosyal ve sportif faaliyetlere katılıyorum. İnsanları hastalıktan kurtarmanın geri dönüşümü çok güzel ama ben ihtiyacı olan herkese yardımcı olabilecek ve de aynı zamanda basketbol, tenis, kartopu oynayacak ve kız arkadaşımla gevezelik edebilecek, arkadaşlarımla da gezebilecek kadar çok zamanım olsun istiyorum. Sıradan on altı yaşında bir genç ne isterse onu istiyorum aslında...

Evrensel bağlantılarımızı hissedebilme hassasiyetim nedeniyle, şifa verebiliyorum. Sanırım şifa verebileceğimi hep biliyordum ama bunu başkalarından saklama ihtiyacım olduğunu düşünüyordum. Bilirlerse beni garip karşılar ve dışlarlardı. Olağandışı yetenekleri olan çoğu insan da bu ikilemi yaşamıştır. Ya sosyal hayatı seçecekler ya da tek başınalıklarını yaşayacaklardı. Ben her ikisini de seçtim. İkisini bir arada yürütebilmek hâlâ uğraştırıcı olsa bile. Sosyal hayatım benim için önemli. Ama şifa verme armağanımı paylaşmak da bir o kadar önemli. Bu ikisini hep dengede tutmam gerekiyor.

Çeşitli öğretilerden değişik şifacılarla birlikte çalışma fırsatım oldu. Qigong ve Reiki gibi. Benim yaptığım sadece kendi deneyimlerimin üzerine kurulu da olsa, her zaman için yeni bir şey öğrenip, kendi yaptıklarımla bunu birleştirmek bana büyük zevk vermiştir. Mesela şifacılığa ilk başladığımda, karşımdaki insanın enerji blokajını kaldırarak iyileştirmek için, onu kendime çekiyordum ki bu da beni tüketiyordu. İlk öğrenmem gereken şeylerden biri de bana zarar vermeyecek bir yol bulmaktı. Daha önce de söylediğim gibi bu işe sürekli ihtiyatla yaklaşan ailem için de bu çok önemliydi. Özellikle annem kendimi çok yormamam ve yeterince dinlenmem için elinden geleni yapıyordu. Yani karşımdakinin sancısını kendi üzerime almadan şifa vermenin bir yolunu bulmalıydım. Şifa sanatlarında uzman bazı dostların koçluğunda, zaman içinde kendi tekniklerimi de geliştirdim.

Enerjiyi anlamada ilk adım, aura görmenin ya da insanların enerji alanları görmenin sadece bana özel bir yetenek olmadığını, nadir de olsa başkalarının da aynı yeteneğe sahip olduklarını anlamaktı. Bu yeteneğin bir armağan olduğunu ve onu kontrol edebileceğimi öğrendim. Yönü değiştirilebilirdi, insan, hayvan ya da bitkilere ait başka yaşam enerji alanları ile bağlantısı kurulabilirdi. Bu enerji alanı bağlantısı şifa için de kullanılabilirdi. Çoğu zaman haritasız bir arazi üstünde, bu yeni armağanı keşfettiğimi düşünerek, yeni metotlar geliştirdim ve kendimi eğiterek yeni şifa şekilleri buldum. Bu, yol boyunca yardım almadığım anlamına gelmiyor tabii ki.

Yaptığım şifa çalışması Reiki değil, Qigong, dokunma terapisi ya da inanç şifası da değil. Hiçbir öğretinin altına girmiyor. Şifa verme yeteneği, bana doğal olarak geliyor. Başka şifacıların neler yaptığını merak ettiğim için çoğu ile tanıştım. Aura görme yeteneğim de olduğu için, tedavi sırasında şifacıdan hastasına akan enerjinin ne olduğunu da görebiliyordum. Sıradan insanlar ve hatta çoğu şifacılar için görülemez olan bir şeyi ben net bir şekilde görebiliyorum.

Tanıştığım şifacılardan biri enerjimi nasıl topraklayacağımı gösterdi. Dr. Chow'un bana bir zamanlar bahsetmiş olduğu şeyi. Topraklama; kişinin kendi yaşam enerjisini dünyanın enerjisi ile birleştirmesidir. Bana nefes verirken, enerjimin bedenimden aşağı doğru indiğini, topuklarımdan dünyanın merkezine doğru aktığını imgelememi söyle-

di. Bu topraklama bilgisi herkes için gerekli. Aldığımız her nefeste evrensel enerji alanı ile bağlantı kuruyor, onu içimize çekiyoruz. Böylece enerji devresi tamamlanıyor, topraklanmış oluyoruz. Bu bilgi beni çok heyecanlandırmıştı. Artık enerjim yumuşak bir şekilde akıyor.

Tanıştığım bir başka eğitmen ise bir Reiki medyum şifacısı idi. Ondan da konusunda bir şeyler öğrendim. Onunla telepatik iletişim kurdum ya da bir başka deyişle zihinsel bir konuşma yaptık. Bu deneyim benim için bir ilkti. Aynı odada bir arada oturduk ama tek kelime etmedik. Sadece zihinsel resimler aktardık birbirimize. Kelimelerle kurduğumuz iletişimden çok daha etkin olduğunu söyleyebilirim.

Birisinin konuşmasını dinlemekle elde edilen bilgi, alıcının karşı tarafın niyetini yorumlama kapasitesine bağlıdır. Yorumlar konuşmacının orijinal anlamından çok farklı olabilir. Zihinsel imgeleme yoluyla gerçekleştirilen iletişimde ise anlam çok daha direkt aktarılır. Bir resim, gerçekten binlerce kelimeden daha değerlidir.

Tanıştığım bir başka şifacı daha benimle resimler yolu ile iletişim kurdu. Ölümcül bir kanserden kendisini kurtarmıştı ve bu deneyim sayesinde elde ettiği bilgiyi şimdi başkalarına yardım için kullanıyordu. Bedenin vibrasyon seviyesini yükselterek çalışıyordu. Ondan değişik renklerin vibrasyon seviyelerini ve şifa üzerine etkilerini öğrendim. Bedenlerimiz düşündüğümüzden çok daha fazla şekillerde evrenle bağlantı kurmakta.

Tesadüfen şifa yeteneğini keşfetmiş yerel bir şifacı ile tanışma fırsatını da buldum. Yıllar önce yaralanmış birisi yoluna çıkmış. İçgüdüsel bir şekilde ellerini yaranın üstüne koymuş. Ellerinden bir sıcaklık akmış ve karşısındakinin sancısı birden geçmiş. Şifacı da yaralı da şoke olmuşlar. Toplum dışına itileceği korkusu ile şifacı bu olayı unutmaya çalışmış. İleri teknoloji alanındaki çalışmalarını sürdürürken, şifacılıktan elinden geldiğince uzak durmuş. Tabii ki bu yeteneği kullanması gerektiğini anlamış ama bunun için hazır olduğu zamanda. Bu yetenek hiçbir yere kaybolmadan kalmış.

Her bir şifacının gücünün diğerinden farklı olduğunu öğrendim. Tanıştıklarımdan öğrendiğim teknikleri ve fikirleri kendi yöntemimle bütünleştirdim. Hepsinden çok değerli bir şey öğrendim o da, hepimizin bu işin içinde bir arada ve en yüksek hayır adına çalıştığımızdı.

Şifa sanatları alanında tanıştığım insanlar, bedenin dışındaki enerji alanına odaklanıyorlardı. Şifacılar, bedeni negatif olarak etkileyen enerji blokajlarını yumuşatmak ve tamir etmek için ellerini ve zihinlerini kullanıyorlardı. Sağlık sorunları ile başa çıkabilmek için bunun etkin bir teknik olduğunu bulmuşlardı. Auralar hastalığı ya da sakatlığı fark etmek için çalışması kolay bir alandır. Bedenin yansıması ve uzantıları buradadır. Hastalık ya da sakatlık ilk önce kendini kişinin enerji alanında gösterir. Şifacı buna bakarak sorunun yerini belirler. Aura alanı içinde değişik renklerde gözlenen enerji birçok konuda bilgi verir.

Sorunun tek gözle görülür göstergesi renk değildir. Sakatlanan insanın tüm aurasının, ya da hastalığın rahatsız ettiği beden bölgesindeki auranm da bozulduğunu gördüm. Bedenin sağlıklı bölgelerinde aura belli bir kalıp içinde hareket eder, uyum içinde organize olur. Bir akış vardır yani. Rahatsız bölgede ise, bu akış kırılmıştır. Uyumsuzluk hakimdir.

Benim görüş alanım tüm canlı varlıkları saran enerji aurasından daha derine gitmektedir. Değişik frekans seviyelerindeki enerji alanlarını görebiliyorum ki bu da beden taraması gibi bir şey yapabilmeme neden oluyor. Dr. Effie Chow, *Çin'den Gelen Mucize Şifa* kitabında bunun birkaç Qigong üstadına özgü bir yetenek olduğunu söylüyor. Buna röntgen görüş de deniyor.

Benim için bu blokajları kişi daha onu fark etmeden önce görmek mümkün. Tabii yeni bir blokaj oluşumu söz konusu ise. O zaman bedenin o bölgesi ağrı oluşturacak kadar bundan rahatsız olmadığından, kişi de bir ağrı ya da sorun fark etmez. Öncelikli bir tedavi, sorunu, oluşmadan çözmeye yarar.

Bölüm 4

Her Şeyin Arkasındaki Bilim

İnsanlığı evrenle kaçınılmaz bağlantımıza uyandırabilmek için, çoğumuzun kendini bu işe adaması gerekecek...

-ADAM

Babam her zaman, her şeyin bilimsel bir açıklaması olduğunu söylerdi. Toplumumuzda, bilimsel açıklaması olmayan şeylere, 'gizemli' deniyor. Başımıza iyi bir şey gelirse ama nasıl olduğunu açıklayamazsak, buna da 'mucize' diyoruz. Doktorların birkaç aylık yaşam biçtiği bazı hastalar yıllarca yaşayabiliyor. Doktorlar buna mucize diyorlar çünkü bu olay, tıbbi bilgileri çerçevesinde açıklayamadıkları bir şey oluyor.

Bilimin öncüleri günün bakış açısının dışında bir şeyler söyledikleri için aşağılanmış, alay edilmişlerdir. Günümüzde, inandığı şeyin peşine düşen bilim adamlarından biri ile tanışma şerefine eriştim. Adı Dr. Edgar Mitchell. Okuyucularımın çoğuna aşina gelecektir bu isim. 31 Ocak 1971'de *Apollo 14* isimli uzay aracı Cape Kennedy'den

(şimdiki adı Cape Canaveral) havalandı. Üç gün sonra, Edgar Mitchell ve Alan Shepard ay yüzeyinde yürüdüler. Böylesi anlamlı ve dramatik bir deneyimden sonra Dr. Mitchell'in yaşam ve insan bilinci hakkındaki bakış açısı bir daha asla eskisi gibi olmadı. Cambridge Massachusetts Teknoloji Enstitüsünden uzay bilimleri ve havacılık bölümünden doktora almış olan Dr. Mitchell o günden sonra sadece insan bilincinin gizemi ile ilgilenmekle kalmadı, medyum olaylarını da araştırmaya başladı. Kanımca Dr. Mitchell günümüzün en büyük düşünürlerinden biri.

O, dünyaya dönüş yolculuğu sırasında derin bir evrensel bağlantı farkındalığı yaşamış. Bu farkındalık önünde uzanan yolu çizmiş. Bundan sonraki otuz küsur sene boyunca bilincin ve varlığın gizemleri üzerine çalışmış. Dr. Edgar Mitchell, insan olgusunu, bilincin kendisi de dâhil olmak üzere, önemli bir bilimsel tanım getiren kuantum hologram açısından yıllarca incelemiş. Yazdığı bilimsel makaleler çok karmaşık ve bu kitapta ele almak istediklerimin çok ötesinde. Bununla birlikte bilimsel terimler kullanarak yaptığı açıklamalar, yeteneklerim ve onları nasıl geliştirebileceğim konusunda bana çok yardımcı oldu.

"Sihir", "mucizeler" ve "doğal olaylar" bizim var olan bilgimiz çerçevesi içinde anlayamadığımız olaylara taktığımız etiketlerdir. Benim uyguladığım tedavi yöntemlerine mucize denildiğinde hemen düzeltirim. Yaptığım her şeyin bilimsel bir temeli var, henüz keşfedilememiş olsa bile . Dr.

Edgar Mitchell "*Doğa'nın Zihni -Kuantum Hologram*" makalesinde birisinin enerji alanı ile bağlantı kurduğumda neler olduğunu anlatmış diyebilirim. Yaptığım şey neticesinde oluşan bir değişikliğe, Dr. Mitchell'in bir açıklama ile gelmesi beni her zaman rahatlatmıştır. Yolculuğumun bu olağan dışı sürecinde sonsuz bir anlayış ve sabırla bana yardımcı oldu. Yol göstericiliği, becerilerimin ardındaki bilimsel anlama açıklık getirdi.

Hiçbir şeyin rastgele gerçekleştiğine inanmıyorum. Olayların bir nedeni var. Dr. Mitchell ile tanışmam da gelişimim için önemliydi. Tesadüfler zinciri, insanlı uzay yolculuklarına meraklı olan amcamla başladı. Evi roket ve uzay araçları maketleriyle dolu. Dr. Mitchell'in, *Kaşifin Yolu* isimli kitabı da dahil olmak üzere neredeyse astronotlar tarafından yazılmış kitapların tamamına sahip.

Bir gün amcam elinde bir broşürle bize geldi. *Global Bilinci Hızlandırma* isimli bir konferansın reklamıydı. Noetic Bilimler Enstitüsünden (Institute of Noetic Sciences) ya da IONS'lardan o gün haberdar oldum. Bu Dr. Mitchell tarafından otuz yıl önce kurulmuş bir organizasyondu. Araştırma konularının arasında uzaktan şifa da vardı. Bu bilgi bana tam ihtiyacım olan zamanda gelmişti. Bir ay önce olsaydı, herhalde buna hazır olmazdım.

Ailem ve ben konferans yerine erkenden giderek, önde yer bulduk. Masamızda iki fazla sandalye, arkamızda da birçok boş masa vardı. İki yüz kadar dinleyici salona dağılmış-

tı. Misafir konuşmacının tanıtımından önce, Dr. Mitchell'in bir arkadaşı masamıza gelerek yanımıza oturdu. Hoş biz arada konuşmaya başlamasaydık, bu bağlantıyı asla bilmeyecektik. Hâlâ insanların şifa yeteneğimi bilmesinden rahatsız olduğum için, konferansa gelmeden önce, bundan hiç kimseye bahsetmeme kararı almıştım. Ancak, neden orada olduğumu sorunca -salondaki en genç izleyici, yirmi beş yaş ile, bendim- ona şifa yeteneğimin olduğunu söylemeye karar verdim. Dr. Mitchell'in arkadaşı olan bu bayan son günlerde bir trafik kazası geçirmişti ve yaralarına bir bakmamı istedi.

Ona baktığım zaman, boynundan ve sırtından ağrı çektiğini gördüm. Boynunun arkasında bir noktada yabancı, sivri bir cisim duruyordu üstelik. Bunu söylediğimde gerçekten çok şaşırdı. Önceki hafta, ağrılarını azaltmak için doktor boynundan bir ağrı kesici iğne yapmıştı. Doktorun da bilgisi dışında, iğnenin ucu kırılmıştı. Röntgen filmi de benim gördüğüm o sivri yabancı maddeyi göstermişti. Kadın ondan bu kadar çok şaşırmıştı ve beni derhal Dr. Mitchell ile tanıştırmaya karar verdi.

O günden beri, Dr. Mitchell ve IONS'un bana sunduğu bilgi rehberliğini ve içgörülerini takdirle almaktayım. Bilinmeyeni keşfetmek ve anlamak isteyen zeki insanlarla tanışmak insanı rahatlatıyor. Dr. Edgar Mitchell gibi insanlar olmasaydı dünya bugünkü gelişmişlik seviyesine asla gelemezdi.

Ve tabii ki fizikçi Max Planck gibi insanları da unutmamak lazım. Sadece tek bir yüzyıl önce, Mr. Planck dünyaya bir matematik formülü sunarak, minicik enerji kümelerinin hem dalga hem parçacık olarak hareket ettiklerini göstermişti. Bunlar kuant olarak biliniyor. Onun bu formülü kuantum fiziğin temelini oluşturdu ve bilime yeni bir kol ekledi. Deneysel bilimin sebep-sonuç kurallarını hiçe sayan bir alan olarak fizik dünyamızla ilgili en temel kavramları bile sarstı.

İnsanlar değişimi kabul edemiyor. Yaşamın birçok aşamasında değişime direnç gösteriyorlar. Dünyanın düz değil de yuvarlak olduğu ilk söylendiğinde insanlar nasıl şoke olmuş ve bu kavramı reddetmişlerdi!

Hâlbuki o günün Düz Dünya Toplumu, dünyanın yuvarlak olduğuna inanan herkesin aklını kaçırmış olduğuna inanıyordu. Bilim çevrelerinde kaç kişiye sorarsanız sorun, hep aynı yanıtı alırsınız. Hepsi de aynı düşünceyi, teoriyi ve yanıtları paylaşır. Yüzlerce yıl sonra, bugün artık dünyanın yuvarlak olduğunu hiç düşünmeksizin kabul ediyoruz. Şimdi dünyanın düz olduğu inancına ve doktrinine sıkı sıkı bağlı olup, bunun için mücadele veren birileri çıksa, onların aklından sorunu olduğunu düşünürüz.

Yeni kavramlara şüphe ile yaklaşmak normal. Değişimi kabul etme konusunda genel bir isteksizlik var. Günümüz biliminde, tıp dahil, aynı şey geçerli. Belli bir yer ve tarih seçip, on doktora bir soru sorsak, hepsinin yanıtı, aldıkları

eğitim aynı olduğu için birbirine benzer olacaktır. Örneğin birkaç yüzyıl önce, doktorlar hastalarından bir şekilde kan akıtırlardı. Bu normal bir işlem sayılırdı. O zaman başka bir şey teklif etseydiniz, size güvenilmezdi. Günümüzün doktorları ise kanser ve diğer hastalıkları tedavi etmek için, ameliyat, radyasyon ve toksinli ilaçlar kullanıyorlar. Zamanla bu tedavi ve metotların modası geçmiş sayılacak. Şanslıyım, çünkü neyin imkan dahilinde ve neyin imkansız olduğu gibi günümüz dogmaları ile sınırlı değilim. Ancak, yaşam enerjileri ya da auralarla çalışırken ne görüp yaptığımı değerlendirmek için bilimsel açıklamalar çok önemli benim için.

Suptil enerjileri görüp etkileyebildiğimi anladıktan kısa bir süre sonra, o kişinin bedenini uzaktan tarayabilmek için bir resmine ihtiyaç duyduğumu keşfettim. Uzaktan şifa verdiğimde bu tekniği kullanıyorum. Dünyanın neresinde olduğu yani aramızdaki mesafe hiç önemli değil. Birisine şifa verebilmek için, ona fiziki olarak yakın olmam gerekmiyor, evrensel bilgi akışı ile bir temas kurmak yeterli. Hepimiz birbirimiz ile bağlıyız.

Kuantum teorisinin bazı ilkelerini bilmek, uzaktan şifanın olabilirliğini anlamak için gerekli. Kuantum dünyadaki gerçeklerin realitesini anlamak, bizim günlük maddi dünyamızın gerçeklerinden dev bir adım sıçrama yapmayı gerektiriyor. Örnek vermek gerekirse, kuantum bir madde, mesela bir elektron aynı anda birden fazla yerde olabiliyor.

Bildiğimiz uzay-zaman realitesinde ona var diyebilmek için, parçacık olarak gözlemlememiz lazım. Kuantum parçacık bir yerde yok olabilir ve aynı anda bir başka yerde ortaya çıkabilir, ama biz onun aradaki mekanda yolculuk ettiğini söyleyemeyiz. Buna kuantum sıçrama deniyor. İşte kuantum fiziğindeki bu mekansızlık, ya da uzakta bir yerde anda varoluş, uzaktan şifa verme olgusunu açıklıyor. Bir kuantum madde, bağdaşık ikiz maddesini aynı anda etkileyebiliyor, aralarında ne kadar mesafe olursa olsun... Bu da enerjinin bir başka yerdeki enerjiyi nasıl etkileyebildiğini açıklıyor.

Esas itibariyle bütün parçalar birbirleri ile bağlantıda. Tüm bilgi ve veriler kuantum bilgi alanında kullanıma açık. Fiziki her nesne kendi kuantum hologramını, ya da imgesini yayınlar; ister bu gezegende, ister başka bir gezegende isterse evrenin en uzak köşesinde. Benim kuantum bilgi alanı ile ilgili görsel algım şaşırtıcı bir şekilde insan beynine benziyor. Beynin içine herhangi bir enerji seviyesinden baktığımda, beyindeki nöronları birbirine bağlayan yol ağlarının üzerinde hızla yanıp sönerek hareket eden *synaps*'leri (nöronlar arasındaki bağlantı noktaları) görürüm. Kuantum bilgi alanında gördüğüm her bir düğüm de parlak, yoğun bir ışık taşır. Örümcek ağına benzetebiliriz bunu. Her bir ağda sayısız yol olduğunu ve bu yolların bir başka örümcek ağı ile birleştiğini ve bu kalıbın sonsuza kadar uzandığını düşünün.

Aşağıdaki sözler, eski Hindistan'a ait yedi bin yıllık geçmişi olan kutsal Veda yazılarından alınma. Bana ilginç gelen, kuantum bilgi alanı ya da evrensel enerji alanı ile ilgili görsel imgeme buradaki tasvirlerin ne kadar benzediği. Vedaların yazıldığı zamana ait tanrıların en yücesi Indra idi. Indra'nın mücevher ağında, her bir noktanın bir diğer noktaya nasıl yansıdığı anlatılıyor. Evrendeki herkes ve her şeyin birbiri ile bağlı ve bağımlı olduğunu anlatma şekli, nasıl da günümüzün holografik anlatımına benziyor. Mücevherlerin maddi dünyası ve ışık yansımaları ile anlatılmış. Enerjinin maddi olmayan dünyası bütünün birbirinden ayrılmayan parçaları olarak tasvir edilmiş.

Indra'nın Ağı

Evrende ipliklerden oluşan
sonsuz bir ağ serilidir.
Dikey iplikler mekânı
yatay iplikler zamanı
oluştururken,
İpliklerin kesişim noktalarında
bireyler vardır.
Her bir birey
kristal bir boncuk gibidir.
Mutlak varlığın ulu ışığı
her bir kristal varlığa
nüfuz eder ve aydınlatır.

Ve her bir kristal varlık
ağdaki her bir diğer kristal varlıktan gelen ışığı yansıtmakla kalmaz,
Ama her bir yansımanın yansımasını da evren boyunca yansıtır.

Sezgileri ve enerjisi güçlü bir varlık, bu alana girerek aradığı bilgi her ne ise bulabilir. Sezgileri gelişmiş bir insan bir başka insanla bağlantı kurduğunda bilgi aynı anda alınabilir. Çünkü her şey aslında birbiri ile bağlıdır. Indra'nın Ağı'ndaki tasvir bu karmaşık kavramı nasıl sade bir şekilde anlatabilmiş değil mi?

Kuantum hologramın şifa yeteneğim ile ilgili en önemli kısmı, kuantum doğasının mekansızlığı. Tek sistemin parçaları olan kuantum düzeydeki iki parçacık, birbirlerinden ne kadar uzakta olsalar da aynı anda hareket ediyorlar. Aralarındaki mesafe hiç önemli değil. Bu da bana uzaktan nasıl şifa verebildiğimi açıklıyor. Onun kuantum hologramı ile bağlantı kuruyorum, bu da mekâna bağlı olmayan bir bilgi mekanizması... Bu şekilde kişinin bedenine niyetimle bilgi gönderebiliyorum yani, şifa niyetimle, enerji blokajlarını temizleyip, enerjinin uyum içinde akışına izin veriyor ve böylece bedeni değiştirebiliyorum. Kişinin yeni sağlıklı hali kuantum hologramından yayına başlıyor. Benim şifa verme niyetim, kişinin iyileşme arzusu ile birleşerek gerçek ve pozitif sonuçlar veriyor. Bunu "Nasıl Şifa Veriyorum" isimli bölümde anlatacağım.

Son yüzyılda, kuantum ilkelerini uygulayan öncüler, lazerler, transistorlar ve CT tarayıcıları gibi ileri teknoloji ürünleri geliştirdiler. Ancak gündelik yaşantımıza girmiş kuantum olgusunun insanların çoğu tarafından anlaşılması zor. Her gün işe giderken, büromuzun bir önceki gün bıraktığımız yerde olacağı beklentisi ile yola çıkıyoruz. Gökdelenleri, köprüleri yapan mimar ve mühendisler için bir şeyin aynı anda iki yerde birden var olmasını anlamalarını bekleyemeyiz. Kolay bir konu değil kısacası. Ancak inanıyorum ki zamanla, bilimin bu çok ilginç formunun gizemlerini açığa çıkararak, ilke ve kavramlarını, büyük faydalar elde etmek için birçok alanda kullanacağız.

NASIL ŞİFA VERİYORUM?

Bir tedavi sırasında genellikle neler gördüğümü ve deneyimlediğimi sorarlar. Şifa vermeye ilk başladığım zamanlar, kişi elimin, kolumun ona uzanabileceği yakınlıkta yanımda otururdu. Bu, enerji sistemimin onunki ile ilişkiye geçmesi için gerekliydi. Şimdi mesafe bir engel oluşturmuyor. Kişinin yanımda veya dünyanın öbür tarafında oturması fark yaratmıyor. Fotoğrafını görmem onun enerjisi ile ilişki kurabilmem için yeterli.

Her fiziki nesne, onunla ilgili bütün bilgiye sahip olan, kendi kuantum hologramını yayar. Kişiye şifa vermem gerektiğinde, bu kuantum bilgi alanındaki aradığım belirli noktalara odaklanır ve oradaki bilgiyi holografik imge ola-

rak önüme getiririm. Bu hologramlar görsel rehberlik için üç boyutlu haritalar gibidir. Bedenin bütün bilgisini bu şekilde indirmek mümkün. Bir sonraki bölümde hologramları nasıl kullandığımı daha detaylı bir şekilde anlatacağım.

Hologram oluştu mu enerjiyi yönetebilirim böylece varlık, sağlıklı haline giden yolu bulabilir. Bunu yaparken beni seyredenler bir orkestra yönetir gibi göründüğümü söylüyorlar. Enerji ayarlaması yaparken ellerim kollarım havada uçuşurken parmaklarım da şekiller çizer. Seyreden için ben, sıralı bir akış içinde büyülenmiş gibi hareket ediyor olmalıyım. Gittikçe şiddetlenen yangın alevi gibi... Şifaya niyetlendiğimde, kişiyi uygulayacağım yöntem konusunda bilgilendiririm. Bunu varlığın bedeni ile rezonans yoluyla yaparım. Aynı frekansa uyumlanırız yani. Bu şekilde kişinin bedeni benimle ilişkiye girer ve bilgilerini paylaşır. Bu yolla varlığın enerji yapısı sağlıklı bir hale dönüştürülmek üzere uyarılır, bu da hologramına yansır. Genellikle de değişimin derhal başladığını görürüm.

Herkesin bedeni sağlıklı bir hale nasıl geri dönebileceğini bilir. Sadece rehberliğe ihtiyaç duyar. Kişinin enerji sisteminde yapılan ayarlamalar ile bedenin bunu başarmasına yardımcı oluruz. Yüzlerce kere enerji ayarlaması yaptım. Ailem her seferinde beni tekrar izlemek istemiştir. Annem ben enerji uygulaması yaparken her seferinde, bedeninde karıncalanma hissettiğini söylüyor.

Tekniklerimi geliştirdikçe, kişilerin sancılarını üstüme almak yerine, onları bir şekilde boşaltmak için yeni yöntemler buluyordum. Şimdi onları çeşitli kara deliklere yolluyorum. Onları yok etmiyorum; ev sahibi organizma olmayınca (kişinin bedeni) kendiliğinden ölüyorlar.

Zamanla, kendi enerjimi değil de, kişilerin içlerinden geçen evrensel enerjiyi kullanmayı öğrendim. Bu daha etkin bir yöntem, zira aslında şifa kişinin kendi kendine yaptığı bir şey; enerji yapısını sağlık yönüne değiştirebilir. Evrensel enerji alanını kullanmanın çok etkin ve güçlü bir şifa yöntemi olduğunu gördüm. Bu sınırsız enerji kaynağını kullanmak kişinin şifa vermek için kendi enerjisini kullanmasından çok daha etkin.

Aşağıdaki şiir şifa ve öğrenme arasındaki ilişkiyi anlatıyor. Şifa ve bilgi arasındaki tek gerçek bağlantı, ikisini de sadece kendimizin yapabileceğidir.

Öğrenmek, *sadece kendi başına olur.*
Hiç kimse, *bizim için bir şey öğrenemez.*
Şifa *sadece kişinin kendi tarafından başarılabilir.*
Hiç kimse, *bizim için iyileşemez.*
Öğretmenler, *bize rehberlik edebilir, bilgiye giden yolu gösterebilirler,*
Süreçte bize yardımcı olur ve yüreklendirirler.
Şifacılar, *bizim kendi enerjimizle bağlantı kurmamıza yardımcı olabilirler,*

Bize ümit verir ve rehberlik ederler.
Gerçekten hazır olduğumuzda bilgiyi kendimiz öğreniriz.
Gerçekten hazır olduğumuzda bedenlerimizi kendimiz iyileştiririz.
Akıllarımız öğrenecek ve
Bedenlerimiz şifa bulacak
Sadece biz hazır olduğumuzda

-ADAM

Uzaktan şifa vermeye başladığınızı nasıl fark ettiniz?

Daha fazlasına hazır olduğumda bilginin geleceğine hep güvenmişimdir. Şifa vermek için kullandığım kolum gerilmekten zorlanmaya başladığında farklı teknikler geliştirmeye çalışıyordum. Babam insanlardan biraz daha uzak durarak bak bakalım "gördüğün" bilgiler hâlâ gelmeye devam edecek mi? diye sorduğunda, hemen yan odaya geçerek denedim. Evet, bağlantı aynı şekilde kurulabiliyordu. Bundan bir süre sonra insanların fotoğraflarına bakarak, bilginin aynı netlikte bana aktığını fark ettim. Kişinin yanımda olması ile, resminin elimde olması arasında, bilgi akışı açısından hiçbir fark yoktu. Önce aynı şehirdeki insanların fotoğrafları ile, sonra da dünyanın değişik yerlerindeki insanların fotoğrafları ile denedik. Bilgi aynı şekilde netti. Böylece mesafenin bir etken olmadığını öğrenmiş olduk.

Şifa verdiğiniz insanın ağrısını kendinize geçirmekten nasıl korunuyorsunuz?

Enerji niyet ile hareket eder. Enerji bloklarından kurtulmaya niyetlenin, kurtulursunuz. Aklımda bunu nasıl yapacağıma dair net bir resim var. Mesela onu kara deliklere sevk etmek ya da elektrik süpürgesi ile alıp, çöpe atmak gibi.

"Indra'nın Ağı" şiiri çok mistik. Onu günümüz yaşantısı ile nasıl ilişkilendiriyorsunuz?

Teknolojik açıdan ne kadar gelişmiş olursak olalım, evrendeki her şeyle bağlantı içinde yaşamaya devam ediyoruz. Şiirde anlatıldığı gibi tüm ağı etkiliyor ve ondan etkileniyoruz. Bu şekilde her birimiz, tek tek, varoluş ağının bütünü; yani tamamıyız. Bilim ne kadar ilerlerse ilerlesin, bizim birbirimizle bağlantımız evrenin en temel yasası.

Bölüm 5

Hologramlar ve Renkler

Şifa vermek niyetiyle kişiye, sağlıklı bir hale kavuşması için gerekli yeni bilgiyi gönderebilirim.

-ADAM

Şifa vermeye, holografik izdüşümlerin veya hologramların, tamamının enerjisini kullanmakla başlarım. Bu bana enerji tıkanıklıklarının yerini gösterir. Sürekli olarak şifa sırasında karşılaştığım sorunların üstesinden gelmek için yeni teknikler geliştiriyor ve yeni holografik katmanlar buluyorum.

HOLOGRAMLARI KULLANMAK

Şifaya ilk başladığımda, gördüğüm tek hologramdan yola çıkarak enerji blokajlarını tespit ediyor ve temizliyordum. Bedenin içindeki organların ve iç yapısının hareketsiz bir resmi gibi görünüyordu bu tek hologram bana. Enerji tıkanıklıkları ön planda kendini gösterdiği için onları kolaylıkla görüp, yok edebiliyordum. Bu iş bazen çok

yorucu olabiliyor ve arkasından baş ağrısı yapabiliyordu. Bir hologramla çalıştığımda, zaman kavramını kaybederim. Nefes almayı hatırlama konusunda dikkatli olmam gerekiyor, çünkü nefes almayı unutuyorum. Şimdi nefes doğal olarak akıyor ama bu da öğrenme sürecimin bir parçası idi. Kullanacağım tekniklerle ilgili keşfedilecek çok şey vardı.

Bir gün, kalbinde sorun olan genç bir adam geldi. Aniden kendimi gerçek zamanda, onun içinde buldum. Kasılan arterleriyle ve açılıp kapanan vanalarıyla kan pompalayan, atan bir kalple çevrelenmiştim. İnsanı bunaltan, gerçek ötesi bu görüşten kendimi kurtaramıyordum. Grafik imgelerle kuşatılmıştım. Deneyimlediğim bu olaydan dehşete düşmüş bir halde kendimi geri çektim. Nasıl bir görüntü olduğuna inanamazsınız. Geri çekildikten sonra bir zaman kendime gelemedim. Sersem gibiydim. Tükenmiştim. Hasta hissediyordum. Hemen kendimi yatağa atıp, uyudum.

Bu deneyimden sonra, kişinin holografik beden görüntüsünün içine kontrolü kaybetmeksizin, nasıl girip çıkmam gerektiğini öğrendim. Onun beni değil, benim onu kontrol etmem gerekiyordu. Tam olarak orada olma duygusu yaşıyor ve bedenin içindeki tüm hareketleri seyredebiliyordum. Tedavi ettiğim insanın *içinde gezerek*, sanal bir tur yapıyordum. Organların çalışıp çalışmadığını görebiliyordum. Kalbinin nasıl kan pompaladığını hem görüyor,

hem duyuyordum. Kanserin büyüdüğünü görebiliyor, beyindeki biyotların trafiğini izleyebiliyordum. Tedaviye başladığımda bedendeki her bir hücre ve eylem benim için görülür oluyordu. Ben buna "içine girmek" diyordum. Bunu her zaman yapmam. Genellikle enerji hologramına girerim. Fiziksel ve gerçek zamanda bir tedavi ancak çok özel sorunlarda yaptığım bir şey.

Birisinin içine girdiğimde çok değişik alt bilgi katmanlarına ulaşabiliyorum. Televizyonda kanal değiştirmek gibi. Zihnim tıpkı bir uzaktan kumanda gibi hareket ediyor. Değişik frekanslara uyumlanmak, bana farklı holografik görüntülere erişme imkânı veriyor. Önümde duran holografik görüntüyü, tıpkı mikroskop kullanır gibi değişik alt verileri değerlendirmek üzere büyütüp küçülterek inceleyebiliyorum. Kısaca üzerinde çalıştığım hastalığı tedavi etmek için hangi görüntü gerekli ise, onun hologramını yaratabiliyorum. Bu da çok işime yarıyor tabii ki. Temel olarak aşağıda anlatacağım yedi adet hologramı kullanıyorum. Zamanla onları geliştireceğimden de eminim.

ENERJİ HOLOGRAMLARI

Kullanmayı öğrendiğim ilk hologram. En temel seviye olmasına rağmen basit hastalıkların çoğunun tedavisinde en etkin olan o. Bununla enerjik bedeni olduğu gibi görebilirim. Bedenin enerji sistem şebekesi enerji akışını gösterdiği için, tüm eski ve yeni blokajları üstünde görmek

mümkündür. Bu enerji şebekesi üzerindeki değişiklikler, şifaya giden yol hakkında kişiye rehberlik eder. Yapılması gereken tek şey bedene sağlıklı halin nasıl olduğunu hatırlatmaktır. Benim iyileştirme niyetim ile o kişinin bedenine onu yeniden sağlığına kavuşturacak bilgileri aktarabilirim.

Enerji seviyesinde bir şey ortadan kaldırıldığında, o, kısa bir süre içinde fizik düzeyden de kaybolacaktır. Rahim kanaması olan bir kadın vardı. Jinekoloğun istediği rahim ultrasonunda, bir doku kütlesi, polip görülmüş. Alınması için ameliyat tarihi belirlenmiş.

İçine girip, kanama bölgesini bulmam hiç de zor olmadı. Soruna neden olan çok küçük bir polipti. Onu enerji olarak kaldırdığımda, kadının bedeninin bu değişime hemen ayak uydurduğunu gördüm. Hologramına göre, tüm bedeni bu iyileşmenin devam etmesi için elinden geleni yapacak görünüyordu. Altı hafta sonra, ameliyat yapıldığında, polipin yerinde olmaması jinekoloğunu hayrete düşürmüştü. Daha sonra bunun nasıl olduğunu, yani bu "vakanın kapanışını" anlayamadığını söylemişti. "Eğer kanaman tekrarlarsa, bununla hiç alakası olamaz." demiş.

Spor sakatlanmalarında da enerji hologramlarını kullanıyorum. Bu tip sakatlıklarda blokajın nerede yer aldığı çok kolay görülebiliyor ve enerji akışını kontrol altına almak hiç de zor olmuyor.

BEYİN SİNYALLERİ HOLOGRAMI

Bu holograma bakınca nöronlar arasındaki elektrik tepkilerinin akışını görebiliyor ve sezgisel olarak fonksiyonlarını biliyorum. Belli beyin fonksiyonlarının hangi hasarlı bağlantılar neticesinde oluştuğunu görebiliyorum. Beyindeki tüm devreler elektrik tepkilerinin geçişine izin vermek ya da durdurmak için çalışır. Bu elektrik tepkilerinin akışı ya da tıkanıklıklarından oluşan patikalar beynin özel hologramını oluşturur. Beyin hasarları ya da hastalıkları hologramda beyin sinyallerinin düzgün ve yeterli derecede akamadığı bölgeler olarak kendini gösterir. Enerji blokajının olduğu bu alandaki tüm sinyaller hologramda kendini tekrarlayan sinyaller olarak belirir. Beyin sinyalleri hologramı, baş ağrılarını geçirmede, migren ve nörolojik düzensizliklerde çok işe yarayan bir araçtır. Tekrarlayan sorunlarda beynin yeniden ayarlanması gerekir.

Gerçek zamanda beyin sinyallerine bakmak, üç boyutlu süper bir otobanın orta yerinde durmak gibi bir şey. Patikalar boyunca uçuşan elektriksel kuvvetler var. Gerçekten uçuyorlar. Hem de öyle bir hızla uçuyorlar ki, inanması gerçekten zor. Bu hologramı rahat bir şekilde seyredebilmem zaman aldı.

Tanıdığım bir bayana, yıllar önce MS diye yanlış bir teşhis koymuşlar. Bu günümüzdeki tarama aletleri yokken konulmuş bir teşhis. Son olarak çektirdiği bir MRI'da kendisine MS olmadığı söylenilmiş. Sadece beyinciği fonksiyon-

larını durdurmuş. Hareket etmede çok zorlanıyordu. Yanlış teşhise yol açan da buydu zaten (Yürüteç kullanıyordu.). Nöroloğu bu duruma yol açan şeyin ne olduğunu tespit edemediğini ancak göründüğü kadarı ile, ilerleme kaydetmediğini söylemiş.

İçine ilk girdiğimde, beynin o bölgesinde nöronların çalışmadığını gördüm. Beyin sinyalleri hologramını, enerji akışının bu bölgeye doğru gitmesi için kullandım. Birkaç seanstan sonra, yeni patikalar gelişmeye başladığını ve burada enerji olarak bir değişiklik oluştuğunu fark ettim. Kadın hiçbir değişim hissetmediği halde bana teşekkür ediyordu.

Seanslarımıza başladıktan birkaç ay sonra ondan haber aldım. Yavaş yavaş hareketlerinde ve koordinasyonunda bir rahatlama hissetmeye başlamış. Gördüğüm enerji aşamaları bedeninde fiziksel gelişim olarak ortaya çıkıyordu. Bedeninin tepki vermesi biraz zaman almıştı.

GERÇEK-ZAMAN FİZİKSEL HOLOGRAMI

Gerçek-zaman fiziksel hologramı içinde sinir, kas ve iskelet ile enerji sistemlerinin tamamını barındırdığı gibi, organları da kapsar. Bunların herhangi birini hücresel seviyede görebiliyorum ve gerek duyarsam, iyileşme potansiyelinin imkan verdiği ölçüde üzerlerinde ayarlama yapabiliyorum. Değişik beden sistemlerini inceleyebilmek için bu hologramı kullanmayı seviyorum. Bu noktadan bakınca, bir sonraki durumda hangi adımı atmam gerektiğini görebiliyorum.

Üzerinde çalıştığım kişide fibromiyalji ya da römotait artrit gibi adale ve kas sistemi ile ilgili bir rahatsızlık varsa özellikle bu hologramı kullanıyorum.

ZEKİ ENERJİ PAKETLERİ

Pac-man oyunundaki adama benzeyen birimleri, niyetimle beden bilgilerine göndererek, istenmeyen blokajları azaltıp onların yerine iyi enerjiyi yerleştirmelerini istiyorum. Bunlara zeki enerji paketleri (ZEP'ler) diyorum.

ZEP'ler benim için çok yararlı şifa araçları. Enerji seviyesinde bazı tıkanıklıkları gidermek için kullandığım bu araç sürekli çalışma da gerektirmiyor. ZEP'ler benim tedavi çalışmam bittikten sonra da görevlerine devam ediyorlar. Onları özellikle bulaşıcı hastalıklarda, kanserde ve tekrarlama şansı yüksek olan hastalıklarda kullanıyorum.

ZEP'ler bir "bul ve yok et" aracından çok daha fazlası... Yolları boyunca, çantalarında taşıdıkları iyi şifa enerjisini dağıtıyorlar. Üreyebiliyor ve sistemi şoklamak ya da kısa devre yaptırarak devreye almak adına birbirleri ile haberleşebiliyorlar. Sürekli olarak daha etkin ve becerikli ZEP'ler geliştirmek için çalışıyorum.

ENERJİ ŞEBEKESİ ŞABLONU

Hastalık oluşurken ya da bir fonksiyon bozukluğu oluştuğunda bunu enerji şebekesi şablonundan görmek mümkün, zira sorunun kaynağı inatçı bir şekilde burada kendi-

ni gösterir. Üç boyutlu kontur haritalarına baktığımda, size derhal grafikte ters bir şey olup olmadığını söyleyebilirim. Benzer şekilde, enerji şebekesi şablonunda hastalık ya da fonksiyon bozukluğunu belirleyebilirim. Sağlıklı bir sistemin hologramında akış ve uyum vardır. Fonksiyon bozukluğu olan noktadaki kırıklık, tıkanıklığın etrafında sürekli dönen bir enerji olarak net bir şekilde görülebilir. Eski, akut sakatlıklar da enerji şebeke şablonu hologramında belirgin bir şekilde görünür. Yeni sakatlıklar böyle değildir. Onlar dışta aura alanında görülmezler, bedende daha derin enerji şablonları içindedirler.

Beden sağlıklı durumu tanırsa, sapmaları da algılar ve beden bağışıklık sistemini devreye alır. Enerji şebekesi şablonu tedaviden sonra, yeni enerjiyi yerinde tutmak için de kullanışlıdır.

ISI HOLOGRAMI

Bu hologramı en çok kanser tedavisinde kullanıyorum. Her imgelemenin değişik varyasyonları ve ısı uygulama yolları vardır. Uygulamaların sayısındaki tek sınır, düş gücünüzdedir. Bana kanser hücreleri yeşil renkte görünüyor. Buna enerjik olarak kırmızı ısı uyguladığımda hücreler yavaşça beyaza dönüyor ve toz gibi dağılıyorlar. Sonra onları enerji açısından ölü parçalar olarak vakumluyorum. Kırmızı ısı enerjisi yerine yüksek frekanslı enerji ile kanser hücrelerinin içini dışarı patlatıyor ve enerji boyutunda öldürü-

yorum. Eğer bir şey enerji seviyesinde ölmüşse zaten kısa bir süre sonra fiziksel boyutta da ölüyor.

GENİŞ KAPSAMLI BAKIŞ HOLOGRAMI

Uyguladığım her tedaviden sonra, yeni sağlık şablonunu kabul edip etmediğini görmek için bu hologramı kullanarak, eski ve yeni halini mukayese ediyorum. Enerji blokajları kaybolmuşsa bunu görebilmem lazım. Bazı hastalıklar ve kişiler tek uygulamadan sonra hemen sağlık yönüne doğru bir gelişme gösterirken bazıları için çok sayıda uygulama ve zaman gerekiyor. Yani tedavinin etkisi kişiden kişiye değişiyor. Bu hologram tedaviye devam edip etmemem gerektiğini bana gösteriyor.

GENETİK HOLOGRAM

Bu benim sekizinci ve en yeni holografik imajım. Genetik hastalıklar çok karmaşıktır, çünkü bu durumdaki beden, rahatsızlığı da bedenin sağlıklı ve gerçek hali olarak kabul eder. Bu bakış açısını kullanmaya henüz hazır değilim ama biliyorum ki bu hologramın içinde, uygulamalarımda kullanabileceğim birçok bilgi saklı. Araştırmalarıma devam ederek tüm potansiyelini anlamak için elimden geleni yapacağım.

RENKLERİ KULLANMAK

Her rengin kendi enerji frekansı vardır. Renkler tedavi amaçlı olarak her holograma uygulanabilirler. Renklerin

hangi anlama geldiği, insanın havasını nasıl değiştirdikleri ve şifa alanında nasıl kullanıldıkları konusunda birçok öneri ve uygulama olduğunu biliyorum. Ben renkleri, vibrasyonlarını ve etkilerini basit olarak gözlemledim. Zamanla, auraları seyrederek ve enerji alanlarını çalışarak onların nasıl çalıştıklarını anladım. İnsanların hasta ve sağlıklı hallerindeki aura hareketlerini gözlemliyorum. Böylelikle hangi rengi ne zaman kullanacağımı belirledim.

Bana, sıradan insanların uygun renkle sarıldıklarını imgeleyerek ya da hastalıklı bölgeyi uygun bir renkle kuşatılmış düşünerek hastalığı tedavi edip edemeyeceklerini sorarlar. Yanıtım bunun kişiye bağlı olduğudur. İnsanların çoğu kendilerini disipline etmeyi ve renkler üzerine odaklanarak kendilerine ve başkalarına yardımcı olmayı istiyor. Herkeste bir dereceye kadar şifa yeteneği vardır. Bu kitabın "Sağlıklı Yaşam İçin Yedi Adım" bölümünde herkesin bu yeteneğini nasıl genişletebileceği konusunu ele aldım.

Evrende var olan her şeyi kendi temel parçasına kadar bölerseniz, en sonunda enerjiye ulaşırsınız. Işık, elektromanyetik enerji spektrumu içinde görülebilir bir frekanstır. Bunun dışında beş duyumuzla algılayamadığımız, ama varlığını bildiğimiz başka frekans aralıkları da bulunmaktadır. Ultraviyole, X, gama ya da kozmik ışınlar gibi yüksek frekanslardaki elektromanyetik dalgalara yüksek dozda maruz kalırsak, sonuçta ölürüz. Kanserin de yüksek dozda elektromanyetik dalgalar altında ölmesine şaşmamak la-

zım. Bu teknik, kanseri öldürmek için birçok tıbbi teknoloji alanında kullanılmaktadır. Burada sorun, bunun kanserli hücreyi çevreleyen sağlıklı hücreleri de öldürüyor olmasında. Kısaca ciddi yan etkileri var.

Hastalıkları tedavi etmek için kullandığım yöntemlerden biri de hastalıklı alana, sağlıklı hücreleri öldürmeden, direkt yüksek enerji göndermektir. Bunun tek yan etkisi, bedenin kendini bilmediği sağlıklı alana adapte etmek için geçirdiği süreçtir. Bedenin içine uyguladığım enerjiyi renkler olarak görürüm. Bu işlem sırasında alışılmış renk spektrumunun dışına çıkarım. Bu renkler sadece zihnimin içinde var. Şifa verirken işime yarayan bu yüksek frekansları tanımlamam imkânsız. Sadece yeşil rengi bilen birisinden kırmızıyı tarif etmesini istemek gibi bir şey bu.

Işığın belli bir rengine yoğunlaşmak onu lazer ışını gibi keskinleştiriyor. Bu da küçük alanlardaki şifa çalışmalarını daha başarılı kılıyor. Renklerin ve yoğunlukların öyle çok kombinasyonları yapılabilir ki bu aşamada sizlere özetlemek mümkün değil. Bazı renk kombinasyonları sinerji yaratıyor. Beyaz ve pembe bir arada çok güzel çalışıyorlar örneğin. Doğal spektrum içindeki renklere bağlı olarak sık sık yaptığım bazı çalışmaları fikir vermesi açısından özetleyerek anlatmaya çalışacağım.

Sarı: Tek bir organ ya da sınırlandırılmış bir bölge üzerinde tedavi için sarı kullanılır. Enerjisi düşen bir kişinin

enerjisini yükseltmede yararlanılır. İyi enerjinin gelişimini destekler ve kişinin enerji sistemini canlandırır.

Beyaz: Beyaz teknik olarak bir renk değildir. Sarı gibi enerjiyi artırmak için kullanılır. Bağışıklık sistemi ile işbirliği yaparak enerji blokajlarını kaldırmada kişinin enerji sistemini yükseltir.

Pembe: Pembe tıpkı ZEP'ler gibi kullanılır. Bloke enerji noktasını bulabilmek için serbestçe akar sonra tıpkı bir zamk gibi bulduğu tıkanıklığa yapışır, içine nüfuz eder ve içten dışa doğru onu yok eder. Pembe birlikte çalışılması, en zor olmasa da, zor renklerden biridir. Pembe kullanmak yoğun odaklanma ve yoğunlaşma gerektirir. Doğru uygulanmazsa boşa gider.

Kırmızı: Kırmızı ısı hologramında şifa rengi olarak kullanılır. Kanserin enerji tedavisinde yararlıdır. Kırmızı, tedavi edilen bölge içindeki alanların bir arada tutulmasına yarar. Böylece kullanmayı düşündüğüm diğer şifa renklerini uygulamama imkan verir.

Mavi: Mavi olumlu düşünce formunda çok etkindir. Sıvı enerji formunda olumlu düşüncedir. Mavi, bedeni şifa niyetlerine karşı alıcı olmaya hazırlar böylelikle olası negatif beden-zihin bağlantılarını engeller.

Her nesnenin kendi hologramını yaydığını söylediniz, o zaman aynı kişiye ait birden çok hologramı nasıl görebiliyorsunuz?

Bir kişinin hologramına bağlandığımda onun içindeki bütün holografik bilgi bana aşikar olur. Her birey sadece bir hologram yayar ama ben bu bilgileri belli açılardan uyumlayarak daha iyi kullanabilirim. Her bir holografik görüntü, ister enerjik, ister beyin sinyalleri, ister gerçek-zaman fiziksel olsun kişinin hologramı ile ilgili tüm alt bilgileri taşır.

Bu işlemi bir mimarın restore edeceği bir yapı ile ilgili düşünün. Her bir sistemini ayrı ayrı ele alması gerekir. Var olan bina fiziki olarak önündedir ancak gelecekteki plan ya da hedefin vizyonu da aklınızda şekillendirdiğiniz hali ile gözünüzün önündedir. Gelecekle ilgili her resim projede görülür. Bir şifa uygulaması sırasında hologramdaki enerji akışını en uygun değere taşırım. Her bir aşamada mükemmel vizyon ile içinde olduğu sağlık durumunu sırasıyla ve zaman içinde uyumlarım. Sorun ortadan kaldırılmalıdır, tıpkı mimarın çalışmasında olduğu gibi. Daha da önemlisi şifa alan ve şifacı, istenilen nihai halin vizyonunu akıllarındaki resimde taşımalıdır. Kullandığım bazı holografik resimler problemleri teşhis ve tedavide diğerleri kadar yararlı olamayabiliyor. Bazı projelerdeki detayların diğerlerinden daha fazla olması gerekir. Elektrik projeleri belli bilgilere ulaşmak için gerekliyken, zemin planları başka açılardan daha yararlı olabilir. Restorasyonu tamamlamak için bütün bilgiler gerekir.

Tedavi sırasında en çok kullandığınız renkler hangileri?

Eskiden en çok pembe kullanırdım, çünkü o sorunu çok sıkı bir şekilde toparlıyor. Bu da enerji tıkanıklıklarını gidermemde çok işe yarıyordu. Şimdiyse saf beyaz enerjiyi kullanıyorum. Zira daha geniş frekans aralığını içinde barındırıyor. Işık frekansları spektrumunun tamamı ile çalışmak tedavi edilen kişinin daha fazla şifa enerjisi almasına yardımcı oluyor. Herkes aslında bilinçaltında bu enerjiye hangi bölgede ihtiyaç duyduğunu biliyor, beyaz ışıksa kişilerin kullanımı için geniş bir yelpazeye sahip.

Siz bedendeki sorunları genellikle yeşil olarak gördüğünüzü söylüyorsunuz. Bu, yeşil rengin hep bir sorun anlattığı anlamına mı gelir?

Sorunları genellikle floresan yeşili olarak tanımladığım doğru ancak, her insan enerji tıkanıklarını ve dolayısıyla sorunları farklı görür. Her şey şifacının aldığı bilgileri yorumlamasına bağlı. Renkler genellikle fiziksel spektrumun çok ötesinde ve bu da onları renk terimleri içinde tanımlamayı çok zorlaştırıyor.

Bölüm 6

Şifa Hikayeleri

Yakın olmam gerekmiyor.
Uzaklık sorun değil.
–ADAM

Benim uyguladığım enerji tedavisi iç enerjinin yönlendirilmesinden başka bir şey değil, böylece içteki değişiklik, dışta kişinin aurasına yansıyor. Derin ve kalıcı bir tedavi oluyor.

Kişinin kuantum hologramına girerek bedeninin içini görebiliyorum. Bu noktada kendi enerjimi, kişinin enerjisini ve bizi kuşatan enerjiyi bir arada kullanarak, hastalığa ya da rahatsızlığa neden olan enerji tıkanıklıklarına odaklanabiliyor ve onları ortadan kaldırabiliyorum. Hastalık ya da rahatsızlık bana parlak yeşil renkli bir alan olarak gözüküyor. Eski rahatsızlıklar koyu yeşildir. İnsanların içine bakarken, sezgisel bir şekilde rahatsızlığın nerede olduğunu biliyorum. Temel olarak yaptığım iş, kişinin bedeni içinde dolaşmak ve bakmak. Bu işleme "görüş" diyebiliriz.

Şifa vermeye ilk başladığımda, sadece en temel enerji düzeyine bakıyordum. Şimdi birçok düzeyi aynı anda görebiliyorum. Kişinin enerji teşhis ve tedavisi için çeşitli hologramlarını inceliyorum. Başka bir insanın hologramını getirip, bedenin değişik fonksiyonlarını mukayese etmek için yan yana kullanabiliyorum. Normal bir beden fonksiyonunun nasıl olduğunu bilemediğim zamanlarda bu çok işe yarıyor. Şimdiki tedavilerim çok daha etkin zira hastalık ya da rahatsızlığı artık birçok açıdan değerlendirebiliyorum. Deneyimlerim arttıkça geliştireceğim çok farklı düzeylerin var olduğunu biliyorum.

Yeteneğimdeki bir başka önemli gelişme de hücresel seviyeye kadar inebilmek oldu. Bu sayede hücrelerin kanserleşme öncesinde olup olmadıklarını ya da soruna yol açabilecek bir anormallik olup olmadığını görebiliyorum. Tehlikeli bir durum oluşmadan önce hastalığı enerji düzeyinde teşhis etmek çok önemli bir konu.

İnsanlarla çalışmaktan gerçekten çok hoşlanıyorum ve şifa vermek benim için doğal bir hale geldi. Önceleri bu yeteneği anlamak ve geliştirmek için kapalı bir toplum içinde ve gizli olarak çalışıyordum. Okul yaşantımı ve arkadaşlarımı şifacılığımın dışında tutmam gerekiyordu. Bu nedenle sadece ailemin tanıdığı ama arkadaşlarımın tanımadığı insanlarla çalışabiliyordum. Çoğu inanmadan ve şüphe içinde geliyor, hayretle gidiyordu.

Becerilerim geliştikçe ve insanlar şifaya kavuştukça, bu

bilgi kulaktan kulağa yayılmaya başladı. Meslekleri sağlık olan başka insanlar da benimle temas kuruyordu. Bir grup doğal tedavi yöntemleri uygulayan doktorla birlikte çalıştım. Benim yeteneklerimi merak eden hastalarını bana yönlendiriyorlardı. Ayağında ciddi ağrısı olan yaşlı bir bayan hasta vardı. Sancısının kaynağı olarak kalçasında bir noktayı gösterdim. Ağrıya yakın bir nokta değildi burası. Doktor kalçasındaki iki adale grubunun birleştiği o noktaya dokunduğunda, kadının ayağı kontrol edilemez bir şekilde yerinden öylesine fırladı ki neredeyse doktora vuruyordu. "İşte tam orası!" diye bağırıyordu, "Sorun tam orada!".

Bu doktorlarla çalışmak benim için büyük bir deneyimdi. Hastanın geçmişi ile ilgili hiçbir bilgi vermemelerine rağmen, teşhisim doğru çıkıyordu.

EN ZOR TEDAVİM

Geçen sene ailem tüm bu şifa işlerine, e-postalara bir ara vermek ve dinlenmek için Meksika'ya gitmeye karar verdi. Böyle bir dinlenmenin gücümü artıracağını biliyordum, tatile ihtiyacım vardı. Yeni yılı bir başka ülkede kutlamanın heyecan verici olacağını da düşündük.

Tatil muhteşem bir şekilde başladı. Her şeyin içine dahil olduğu bir programla kaldığımız yerde kız kardeşim ve ben gün boyu istediğimizi içebiliyorduk. Babam barmene kaç yaşında olduğumuzu söylemişti. Otele gelir gelmez kardeşimle beni doğru ona götürmüş, tanıştırmış ve "onlar iç-

ki içemezler" demişti. Buna rağmen biz sonsuz sayıda çilek kokteyli içebiliyorduk!

Tatilimizin ikinci gününde, kaldığımız yerin yüzme havuzunda, babam ve kız kardeşimle oynuyorduk. Babam kız kardeşimi başının üzerinden arkaya doğru havaya attı. Tam o sırada ben de arkasından başımı sudan çıkartmıştım. Bu kadar kötü bir zamanlama olamazdı. Kardeşim, boyun omurlarımdan birini kırarak tam başımın üstüne düştü. Bütün vücudum uyuşmuştu. Soğuk bir duyguydu. Bacaklarımdaki hisleri kaybetmeden önce bir şekilde sudan çıkmayı becermiştim.

Ailem derhal bir ambulans çağırdı. Boynumdaki ağrı o güne kadar deneyimlediğim hiçbir şeye benzemiyordu. Bayılmak üzereydim ama biliyordum ki boynumu tedavi edebilecek benden başka kimse yoktu. Sancıma rağmen, oraya girdim ve baktım. Durum kötüydü.

Sancıdan kıvranırken kendimi tedavi etmem çok zordu. Kendi bedenimdeki bir sakatlığı görmeye çalışırken her zaman sisli görünür. Tüm gücümü toplamak için çok zorlanmam gerekir. Kırık ve şiş üzerinde yarım saat kadar çalıştım. Bu süre içinde kırığı iyileştirdiğimi ve şişin inmeye başladığını görebildim. En kısa sürede şişi indirmem lazımdı zira şişkinliğin kendisi de sorun yaratabilirdi. Ambulans geldiğinde yürüyebiliyordum. Sağlık görevlileri bana bir boyunluk takmak ve hastaneye götürmek konusunda ısrar ettiler.

Hastaneye gider gitmez filmler çekildi. Nörolog refleks çekici ile geldi. Reflekslerimin çalışıp çalışmadığını kontrol etti. Yıldızlı pekiyi ile geçtim hepsinden. Doktorlar röntgene baktıklarında C2 omurumda doğuştan gelen bir hasar tespit ettiler. Geri kalan her şey iyiydi.

Buldukları hasarın doğumdan kalma olmadığını biliyordum. Kırılan ve tedavi ettiğim noktadan bahsediyorlardı. Ailem röntgenleri alarak eve getirdi. Birkaç sene önce tenis oynarken omzumu incitmiş ve o zaman da boynumun filmlerini çektirmiştim. İki filmi karşılaştırdığımızda eski filmlerde o hasarın izini göremedik.

İrade gücü ve şifa yeteneğimin büyük sınavlarından birinden geçtiğimi hissettim. İhtiyaç doğduğunda kişinin neler yapabileceğini görmüş ve ben bile buna çok şaşırmıştım. Şimdiye kadar verdiğim şifalardan çok daha zordu.

KRONİK HASTALIKLAR

Kronik hastalıklar milyonlarca insanın, buna çocuklar da dahil, birlikte yaşamak zorunda kaldığı bir gerçek. İnsanlar sürekli çektikleri bu ağrılara alıştıklarından onlar için normal ve sağlıklı bir duruma dönüşüyor üstelik. Çoğu geçmişlerinde sahip oldukları sancısız günlerin tadını çoktan unutmuş. Ancak şifa bulmaları için bunu hatırlamaları gerekiyor. Zihinlerinde bir mukayese imkânı bulmaları gerekiyor ki hedeflerini ona göre tayin edebilsinler.

Kronik rahatsızlıklara sahip çok sayıda hastam oldu. O kadar uzun zamandır bu hastalıkları taşıyorlardı ki, geçmesi için de uzun zaman gerektiğini düşünüyorlardı. Bazen böyle gerekse bile, her zaman geçerli bir kural değil.

Batı tıp sisteminde, birçok hastalığın tedavisi yoktur. Sadece onlarla yaşamasını öğrenmenin yolları vardır. Ama ben bu hastaların çoğunu tedavi ettim. Bazılarının ağrıları iki üç seansta kayboldu. Tek bir seansta inanılmaz neticeler aldığımız da oldu. Ve bu neticeler geçici değil kalıcı olduğu gibi, çoğu kez kronik rahatsızlık tamamen ortadan kayboldu.

Dört yıldan beri boyun ağrısı çeken bir hastam vardı. Sorunu hemen buldum ve onu tedavi etmek için beş dakika harcamak yetti. Derhal rahatladığını söyledi. Dört yıldan bu yana ilk kez boyun ağrısı ve tutukluğu çekmiyordu. Sanırım kendini çok iyi hissetmiş olacak ki kayağa gitmeye karar verdi. Maalesef boynunu tekrar sakatladı ve bir seans daha gelmek zorunda kaldı. İkincisi de başarılı geçti ancak bu sefer ona, adalelerinin bu yeni sağlık durumuna alışması için biraz zaman geçmesi gerektiğini, bunun için de bir süre kendini fiziksel zorlamalardan sakınmasını söyledim.

Sağlığın geri kazanılması bir süreçtir. Bu süreç içinde bir dizi değişiklik oluşur. Akıl da işin içindedir. O olmadan şifa da gerçekleşmezdi zaten. Zihin ve beden birbirleri ile ilişki içindedir. Ancak sağlıklı hale geri dönme sürecinde, akıl bedenden daha çabuk davranır. Şifa verdiğim insanla-

rın, bedenlerine de bu sürecin tamamlanması için süre tanıması gereklidir. Kronik rahatsızlığı olan hastalar birdenbire ağrısız bir hale geçince, kendilerini o kadar mutlu hissediyorlar ki, hemen bedenlerini zorlayacak hareketlere girişiyorlar. Uzun zamandır hasret kaldıkları aktiviteleri yapmak için yarışıyorlar. Beden sağlık kazanma sürecini daha bitiremeden zorlanma ile karşılaşıyor. Bedene bu süreci tamamlaması için zaman tanımak çok önemli.

Bir başka arkadaş da, kendisine yıllardır soluk aldırmayan bir sırt ağrısından şikâyetçiydi. İçine girdiğimde, belindeki dört ve beşinci omurların zedelenmiş olduğunu gördüm. Aynı teşhisin konulduğunu ama buna yapılacak bir şey olduğunu sanmadığını söyledi. Ona şifa verdim. Sırt ağrısı oldukça hafifledi. Zaman zaman tekrar gelerek, bakım yaptırıyor. Yıllardan beri sancı çeken insanları rahatlatmak beni çok mutlu ediyor.

Düğün hazırlıkları içinde bir bayanla tanışma mutluluğuna eriştim ancak o, ayaklarındaki sancılardan dolayı, düğünde hangi ayakkabıyı giyeceği konusunda büyük bir rahatsızlık içindeydi. Sağlığını düzeltmesi gerektiğine karar verdi ve tedaviye başladık. Ergenlik döneminde atletik çalışmalara başlamış. Programı sürekli yaz ve kış sporlarından oluşan yarışlarla doluymuş. Daha sonra ayaklarında ve ellerinde sancılar başlamış. Bunu fibromiyalji teşhisi takip etmiş. Kronik sancılar çekenlerin bildiği gibi uykusuz geceler birbirini takip etmiş. Yorgunluk, gündüz ve gecenin ha-

kimi olmuş. Arkasından gelen depresyon onun artık bu aktivitelere katılmasını tamamen engellemiş. Kendini sınırlayan bu yaşama ayak uydurabilmek için hareket dolu günler, oturarak geçen günlere dönüşmüş.

Kendini yeniden tanımlamak çok zordur. Kişi geçmişte kalan kendisinin ve bir zamanlar yapabildiklerinin yasını tutar. Yaşamlar boyu kendimizi yeniden tanımlarız. Hastalık ve sakatlıklar bize herhangi bir ayar zamanı tanımadan girer yaşantımıza ve değiştirir her şeyi. Seksen yaşındaysanız, seksen yaşında gibi hissetmeniz beklenir. Ama ergenlik çağındaysanız, ya da yirmi-otuz yaşlarında, sancılı bir hastalık, isyanları da beraberinde getirir: "Bu nasıl olabilir? Neden benim başıma geldi? Ama bu haksızlık!"

Gelin adayına uygulayabileceğim her tür enerji tedavisini yapmaya başladım. Çok olumlu düşünüyordum. Bedeninde karıncalanmalar oluyor, tüyleri ürperiyordu. Onun için çok güçlü deneyimlerdi. Tedavi sonrasında bazen aptallaşıyor ve solgunlaşıyordu. Tedaviyi takip eden günlerde, gece boyunca çok rahat uyuduğunu söylüyordu. Bu onun için olmayacak bir şeydi. Uyandığında kendini canlanmış hissediyordu. Dört seanstan sonra, kendini yeniden enerji ile dolu hissetmeye başladı. Geceleri rahat uyumasının da bunda etkisi vardı. Düğün günü de muhteşem geçti.

Yıllar önce çok kötü bir trafik kazası geçirmiş bir beyin kronik sancılarını da tedavi ettim. Tıbbi ilaçlar çok başarılı olmadığı için yardımımı istemişti. İlk tedaviden hemen

sonra, yakasını hiç bırakmayan baş ağrısının yok olduğunu fark etti. Kazada oluşan incinmelerinden dolayı oluşmuş sindirim sorunları da vardı, özellikle mide sancıları. Onlar da kayboldu. Tabii ki fiziksel iyileşme, onun zihinsel konularda odaklanması ve yoğunlaşabilmesi ile ilgili sorunlarını da ortadan kaldırdı.

Yıllardır kronik astımdan şikâyet eden bir kadın benimle temas etti. Onun resmine baktığımda, akciğerlerinin üstünde, ona hava taşıyan yollarda duman gördüm. Ciğer hastalıklarının çoğunda holograma ısı uygularım. Hastalığı düzeltmek için en çok bunun işe yarayacağını düşünüyorum. Tedavi sırasında uyguladığım ısıyı hissetti, sonra da bir karıncalanma hissi... Birden ciğerlerinin hafiflediğini ve daha esnek olduğunu fark etti. Nefes alması kolaylaşmıştı ve o kadar rahatlamıştı ki derhal derin bir uykuya daldı. Nefes almak için çaba sarf etmesine gerek kalmayınca zihni de berraklaşmıştı.

Periferi nöropatisi olan bir bayan hasta beni aradı. Çok az yemek yiyebildiğini ve sürekli yorgun olduğunu söyledi. Nadiren uyuyabiliyor ve sürekli bir depresyon geçiriyordu. Ona uzaktan uyguladığım seansı takip eden sabah sancısız uyanmış. Eskiden, her nefes alışında sancıyan midesinde hiçbir ağrı yokmuş. Bu ağrısız durum kendisinde huzur duygusu uyandırmış.

Yıllar önce kötü bir trafik kazası geçiren bir adam tedavi olmak isteğiyle beni aradı. Kolları ve bacakları felçti.

Tam bir omurga kopması teşhisi konulmuştu. Ondan hiçbir beklentiye girmemesini ama açık fikirli olmasını istedim. Seanslar sırasında son yirmi yıldır hiçbir şey hissetmediği eklem yerlerinde karıncalanmalar hissettiğini söyledi. Boynunda ve omuzlarında kronik sancılar ve sertlik hissediyordu. Tedaviden sonra onların yoğunluğunda azalma olmuştu. Bedeninin alt tarafında hissettiği karıncalanmalar onu çok heyecanlandırdı.

Siringomiyeli -dejeneratif bir omurga rahatsızlığı- teşhisi konulmuş bir bayan, ilk seanstan sonra sancısının bariz bir şekilde azaldığını, böylece dik durabildiğini ve uyanmadan yatakta bir taraftan diğerine dönebildiğini söyledi. Artık rahat bir şekilde uyuyabiliyor ve dış görüntüsünde de istediği farklılıkları yaratabiliyor.

SAKATLANMALAR

Spor sakatlanmalarına maruz kalmış pek çok atletle çalıştım. Bir beyzbol oyuncusu atış yaparken, omzunu çıkarmıştı. O günden sonra çektiği sancılar nedeniyle spor yapamaz hale gelmiş. Omzunu hareket ettiremiyordu. Bir seanstan sonra sancısı tamamen yok oldu ve tekrar omzuna hareket kabiliyeti geldi. Spor sakatlanmaları hızla tedavi edilebiliyor.

KANSER

Kemoterapiye giden veya gitmiş bir insanın içinin neye benzediğini görmek bana çok ilginç gelen konulardan biri-

si; tıpkı bir savaş alanına benziyor. Hücreler yorucu bir yaşam savaşı içinde birbirleriyle savaşıyorlar ve ortada gerçek bir zafer sahibi olacağa da benzemiyor.

Kanser ya da tümörün bu kadar hızlı büyüyebilmesi beni her zaman şaşırtıyor. Eğer kanserin tüm sistemi sardığı bir bedene girmişsem, onun büyüme hızının önüne geçemem. Kanser yayılmamışsa onu etkileyebileceğim konusunda bir dereceye kadar iyimser olabilirim. Tek bir organ gibi, izole bir bölgede çalışmak çok daha direkt etkili oluyor.

Standart batı tıbbı, tümör hücrelerini yok etmek için radyasyon ya da kimyevi tedaviler uyguluyor. Genetik kodları da hücrelere büyümelerini ve bölünmelerini söyleyerek, kanserin yayılmasını sağlıyor. Radyasyon bir enerji ve kanser tedavisinde kanser hücrelerini yok etmede veya hücre aktivitesini değiştirerek, büyümesini yavaşlatmada kullanılıyor. Ancak radyasyon normal hücreleri de etkilediği için mide bulantısı gibi yan etkiler ortaya çıkıyor. Radyasyon tedavileri kişinin hayatını uzatabiliyor. Tavsiye edilen kemoterapinin harap olmuş beden üstündeki yan etkileri daha da fazladır. Kanser tedavisinde karar verirken, yaşam kalitesini de göz önünde bulundurmak gerek. Çok hassas bir denge bu. Tabii ki bazen kemoterapi ve radyasyon tedavileri de başarılı olabiliyor.

Enerji seviyesinden baktığımda, hücreleri birbirleri ile haberleşen canlı organizmalar olarak görürüm. Kanser hücreleri de istisna değil tabii ki. Enerjisine baktığımda, kan-

ser hücrelerinin enerjiyi emdiğini ve niyete göre değiştiğini görebiliyorum. Kanser hücreleri haberleşirken çevrelerindeki tüm değişimleri birbirlerine bildiriyorlar. Enerji düzeyinde kanser tedavisi yaptığımda, gördüğüm; kanserin ölümünün domino etkisi yarattığı. Bir kanser hücresi enerjiyi alıyor, kendisini niyete göre değiştiriyor ve bu mesajı hemen yanı başındaki diğer hücreye iletiyor. Bundan çevrelerindeki sağlıklı hücreler etkilenmiyor çünkü onlar bir değişim geçirmiyorlar. Tek yan etkisi, beden eski sağlıklı formuna geri dönüş süreci içinde yaşanan ufak tefek şeyler olabiliyor.

Kötü bir şekilde yayılmış değil de, tek bir tümör gibi, bölgesel kanser üzerine bu teknik uygulandığında çok başarılı oluyor. Kanseri, sınırları içine hapsolmuş, dışarı ile hiçbir teması olmayan bir şehir gibi düşünün. Temasları birbirleriyle sadece içeride. Kanser hücrelerinde enerji değişiklikleri yaparken, onlar bunu birbirlerine haber verirler ve bu şekilde kendi ölümlerini de hazırlarlar.

Kanser yayılmışsa, ileri derecede akciğer kanserleri gibi, kanser hücreleri şehrin dışına kaçmış olduğundan bu haberi diğer kanser hücrelerine de ulaştırabilir ve onları öldürecek değişiklikleri yapmamızın önüne geçebilirler. Aslında kanserin ilk oluştuğu bölgede bulunan kanser hücrelerinin diğer kanserli bölgelere sıkıntı mesajları gönderdiğini görüyorum. Bu durumda oldukça yüksek yoğunlukta beyaz, pembe ve sarı ışık enerjisinden oluşan bir kombinasyona başvuruyorum. Işığı lazer gibi odaklayarak kullanmıyorum

çünkü kanser yayılmış olduğundan bu etkili olmaz.

Bazen tedavi sırasında kişi etkinliği ve süreci fark edebiliyor. Bazıları bunu çalıştığım alandaki bir karıncalanma olarak algılıyor. Bazıları ise o bölgenin içinde pin pon topu oynandığı gibi bir hisse kapılıyor. Bazen uykuları geliyor (seans sırasında uyuyanlar bile var) veya bulantı ya da sersemlik hissedebiliyorlar. Bazıları da hiçbir şey hissetmiyor. Herkes farklı. Nasıl hissederlerse hissetsinler, hatta hiçbir şey hissetmeseler bile, bu, tedavimin sonucunu etkilemiyor.

RONNIE HAWKINS'İN TEDAVİSİ

21 Eylül 2002'de mahalli gazetemizde efsanevi Rock sanatçısı Ronnie Hawkins ile ilgili bir haber okudum. Habere göre, sanatçıya ameliyat edilemez pankreas kanseri teşhisi konulmuştu. Daha önce ondan bahsedildiğini hiç duymamıştım ama babam onun müziğini çok sevdiğini söylerdi.

Arkansas'tan Kanada'ya göç ettiği 1950'lerin sonlarından beri Ronnie Hawkins, Ontario'da oturuyordu. Rock'n Roll'u Kanada'ya Ronnie Hawkins'in getirdiğine inanılır. Ronnie, Kanada dışında en çok kendisine eşlik eden orkestrasından dolayı tanınır. Bu orkestra birçok tanınmış sanatçıya değişik zamanlarda eşlik etmiş. Orkestranın orijinal adı The Hawks idi ve 1960'larda bir efsane olan Bob Dylan'ın arkasında çalıyorlardı. Ronnie yıllardır bu işin içindeydi. John Lennon ve Yoko Ono 1969'da barış hareketi için şehre geldiğinde, Ronnie'nin yerinde kalmışlardı.

Pankreas kanseri olan kimseyi tedavi etmemiştim o güne kadar ama Ronnie'ye yardım etmek istiyordum. Gazete haberine göre, 13 Ağustos 2002'de Ronnie, tümörün alınması için bir ameliyata girmiş ancak tümör beklenildiğinden üç santim daha büyük çıkmış. Bir ana arteri sarmış olduğu için dokunamamışlar. Kemoterapi Ronnie'nin durumunda uygulanamazdı. Kanseri ölümcüldü. Belki benim şifa yeteneğimle ilgilenebilir diye düşündüm.

Ronnie'nin aynı zamanda menajeri olan üvey kızı ile görüştüm. Mary açık fikirliydi. Beni görmekle bir şey kaybetmeyeceğini düşündü. Mary ile konuştuğumda, Ronnie'nin sadece bir Rock efsanesi değil, sevilen bir eş, üç çocuk ve torun babası olduğunu fark ettim. Onun için endişelenen bir sürü akrabası vardı.

Ronnie'nin fotoğrafına baktığımda, üzerimde bıraktığı ilk etki, dürüst bir adam olduğu idi. Bunu Mary'ye söylediğimde, tepkisinden yorumumun doğru olduğunu anladım. Ronnie'nin oldukça dürüst olduğunu, bununla birlikte tanışabileceğim en komik adamlardan biri olduğunu söyledi. Ronnie benim tedavi teklifimi oldukça istekli bir şekilde kabul etti. Nasılsa doktorlar kendisinden ümidi kesmişlerdi. Uzaktan şifa ise o ve ailesi için çok yeni bir olguydu. Ama kararlıydılar. "Eğer Adam bunu çekip çıkartabilirse, söyleyin ona, kendisine imzalı bir Hawk tişörtü göndereceğiz." diyen Hawk, kendine has esprili yaklaşımını sergiliyordu. "Dünyadaki en iyi beş doktor bana 'tamam' dedi.

Üç ile altı ay sonra -gitmiş olacağım."

2002 Eylül ayında, Kanadalı ünlü besteci ve yapımcı David Foster, Ronnie'nin onuruna, Toronto'da yakın dostların katılımıyla bir toplantı düzenledi. Kendisi de Ronnie'nin orkestrasından gelme idi. Eski Amerika Başkanı Bill Clinton, komedyen Whoopi Goldberg, şarkıcı ve besteci Paul Anka gibi ünlülerin ve Ronnie'nin Arkansaslı büyük iş adamı arkadaşlarından Don Tyson ile Kanadalı sanayici Peter Pocklington'un da aralarında olduğu dostlar bu toplantıya katıldı. Paul Anka sevilen şarkısı My Way'in değişik bir versiyonunu Ronnie'ye ithaf etti. Bill Clinton, David Foster, Paul Anka şarkının kendilerine düşen kısmını seslendirdi. Ronnie ise yanından hiç ayırmadığı eşi Wanda ile beraber gece boyunca konuklarını gözlerinden yaş gelinceye kadar güldürdü.

Birkaç hafta sonra, Toronto şehri 4 Ekim'i Ronnie Hawkins günü olarak ilan etti. Gün Ronnie'nin Kanada'nm şeref listesine kabul edilmesiyle başladı. Gecikmiş bir kabuldü bu çoğu insana göre. Genellikle resmi onay her yıl mayıs ayında yapılırdı ama onun sağlık durumu göz önünde bulundurularak, birkaç ay önceye alınıp, ekim ayında gerçekleşti.

Aynı günün gecesinde, Massey Hall'da Ronnie'nin şerefine bir konser tertiplendi. Ronnie sahneye çıkıp orkestrası eşliğinde, "Hey Bo Diddley" i seslendirdi. Kris Kristofferson ve Tragically Hip dört saatlik muhteşem bir yıldız-

lar konseri verdi. Kris Kristofferson'un övgü sözlerini aktarmak isterim; "Eğer rock 'n' roll'un bir Tanrısı varsa, biliyorum ki, tam bu adama benziyor!"

21 Eylül 2002'de Ronnie'nin hologramına ilk girdiğimde, tenis topu büyüklüğünde bir tümör görmüştüm. Tedaviye başladığım ilk günden itibaren Ronnie karnında bir titreşim hissetmeye başladı. Sarılığı düzeldi, genel sağlık durumu da iyiye gidiyordu. Kendini artık ölen bir adam gibi hissetmiyor ve öyle de görünmüyordu. 23 Eylül 2002'de muhteşem göründüğüne dair bilgiler aldım. Herkes umutlanmıştı, özellikle de Ronnie. Bana "rock'lamaya devam et." diyordu.

Ronnie'nin üzerinde yoğun olarak her gün şifa çalışması yapıyordum. Hepimiz tedavi konusunda pozitiftik. 27 Eylül 2002'de Ronnie'nin pankreas fonksiyonlarının enerjisini babamınkilerle karşılaştırdım. Bunu, her ikisinin de kuantum hologram taramalarını, vizyon olarak önüme getirerek yaptım. Ronnie'nin pankreasının tıkalı olduğunu ve babamın pankreas sıvılarının ise sürekli salgılandığını gördüm. Bunun üzerine enerjiyi yönlendirerek Ronnie'nin pankreas salgılarını akışa geçirdim. Enerji olarak gördüğüm, salgıların fışkırarak akmaya başladığı oldu. Belli ki içeride oldukça birikmiş. Ebeveynlerim bu yüzden tüm gece uyumadılar, çok endişeliydiler. Onun bedeninin bu akışı nasıl düzenleyeceğini bildiğine dair ikna etmem gerekti ailemi. Daha sonra öğrendim ki, pankreas ensülin ve başka enzimler salgılarmış, bunların akışını tümör engellemiş olmalıydı.

Ronnie giderek daha iyi hissediyor ve muhteşem görünüyordu. Kan şekeri seviyeleri düzeldi. Yürümesi daha rahat, görüşü ise daha netti. Ronnie iyileşmek *istedi.* Çok büyük bir yaşama sevgisi vardı. Bu da onun en büyük güç kaynağıydı.

Kasım ayı geldiğinde, bir cenaze planlamak yerine Ronnie bir CD ve TV programı planları ile uğraşıyordu. Günler ilerledikçe kendini daha iyi hissediyordu. Karnındaki titreşim hâlâ devam ediyordu. Enerjisine baktığımda kanserin gitmiş olduğunu görebiliyordum kalan tümör dokusu ise artık büyümüyordu. Ronnie kendi sistemi içinde ondan da kurtulacaktı. Bu zaman alıyordu, karnındaki titreşim de o yüzden devam ediyordu. Artık ölümü değil yaşamı düşünüyordu.

14 Kasım 2002'de CT taraması yapıldı. Buna göre tümör dört buçuk santimdi; orijinal hali ise on santimdi. Benim enerji olarak gördüğümün yarı boyuna inmişti. Ancak doktorlar hâlâ Ronnie'nin kanser olduğuna ve öleceğine inanıyorlardı.

27 Kasım 2002de, Ronnie'ye biyopsi yapıldı. Biyopsi negatif çıktı. Kanser yoktu.

Benim Ronnie'ye uyguladığım tüm tedaviler ondan 3000 mil uzakta yapıldı. Ronnie'nin enerji sistemi üzerinde 21 Eylül 2002'de çalışmaya başladım, doktorların onu ameliyat için masaya yatırıp, yapacak bir şey olmadığı için ameliyat bölgesini kapattıklarından bir buçuk ay sonra.

Doktor onun, yılbaşını görebileceğini beklemiyordu, Birkaç hafta boyunca düzenli olarak her gün enerji sistemi üzerinde çalıştım, devamında ise düzenli aralıklarla, hepsi o kadar. Enerji seviyesindeki bütün göstergelerim bedeninin kanseri yendiği ve tümörün hızla küçüldüğü yönündeydi.

27 Şubat 2003'te çekilen CT taramasında tümörün izine rastlanmadı. Şimdi sahnede, orkestrası ile her gece şarkı söylüyor. Bu insanı hayrete düşüren bir değişim. Sadece birkaç ay önce, ölmek üzere bir adamdı. 11 Nisan 2003'te çekilen MRI'da Ronnie de kanser olmadığına karar verildi.

Bundan kısa bir süre sonra, imzalı tişörtüm postadan çıktı. Bu olaydan sonra defalarca Ronnie ve ailesiyle beraber oldum. Birbirimizle haberleşmekten ayrıca keyif alıyoruz.

Neden kendinize şifa vermek en zoruydu?

Kendime şifa vermekle başkasına şifa vermek arasında bir fark yok aslında. Bunu yapmak benim için çok kolay. Ancak, omurgam kırıldığında, dayanılması o kadar zor bir ağrım vardı ki, tedaviye konsantre olmamı zorlaştırıyordu. Sadece şuurlu kalmak bile bir konsantrasyon işiydi. Bu nedenle kendime şifa vermek o olayda zor oldu.

Şifa vermeye başlamanızla, kişinin testler ve taramalar sonucunda kesin şifaya kavuşması arasında neden aylar var?

Benim şifa tedavim içinde birçok değişken var. İnsanların düşünceleri, duyguları, inançları ve tavırları değişik olu-

yor, tabii yaşam tarzları da. Henüz oluşmuş bir hastalık daha çabuk sonuç verebilirken, yıllardır süren kronik bir hastalığa cevap almak daha uzun sürebiliyor.

Ronnie Hawkins'in ölümcül pankreas kanseri üzerinde uyguladığım ilk tedavi 21 Eylül 2002 idi. Bundan yedi ay sonra onun MRI'ında tümör olmadığı tespit edildi. Bu süre içinde üç bin mil uzaktan altmış tedavi yaptım. Bazen tek bir seans kırk dakika sürüyordu. Enerji tedavileri sihirli bir değnek değil ve etkisi şifacıya olduğu kadar, tedavi gören insana da bağlı.

Bölüm 7

Öğrenmeye Devam

Zihinde olan, kendisini her zaman bedende gösterir.

–ADAM

İnsanların iyileşmelerine yardımcı olmaktan ne öğrendim? Pek çok şey. Mesela şunu; hastalık önce kişinin enerji alanında başlar ve daha sonra bedende enerji akışının tıkanması olarak ortaya çıkar. Daha önceki bölümde anlattığım gibi ben bunu o kişi daha herhangi bir hastalık belirtisi hissetmeden, görebiliyorum. Rahatsızlık kelimesi iki kelime olarak ele alınabilir. 'Rahat' -'sız' lık. Rahat, sağlıklı, sorunsuz akış anlamına gelirken, -sız eki, olumsuzluk bildirdiğinden, rahatsızlık kelimesi bize rahatın olmadığı, sağlığın olmadığı, enerji tıkanıklığı halini anlatmaktadır. Çoğu hastalığın kendine ait bir imzası vardır; yani hologramlarının benzer görünümü. Benzer sorunlara sahip insanları tedavi sayım arttıkça bu iyice belirginleşti benim için. Ancak kişilerin tedavi şekline tepkileri farklı oluyor. Geleneksel tıp tedavilerinde de bu böyle, enerji tedavilerinde de.

Her insanın sağlığa giden yolculuğu kendine has bireysel bir süreç. Sadece verdiği rahatsızlığı ortadan kaldırmak değil, kişiyi iyileştirmek önemli olan. Hastalığın nedeni yanlış yaşam tercihleri olabilir, yetersiz beslenme, hareketsizlik, sigara, alkol, aşırı ilaç kullanımı (ister reçete ile, ister rastgele seçilmiş olsun) gibi. Sağlıklarını olumsuz olarak etkileyen yanlış seçimleri ısrarla devam ettirmek isteyenlere karşı sert sınırlar koymak zorunda kaldım. Mesela sigaraya bağlı rahatsızlığı olmasına rağmen sigara içmeye devam eden bir hastayı tedavi etmenin hiçbir anlamı yok, zira hastalığa neden olan şey ortadan kalkmış olmuyor. Tedavi ettiğim bir adamda anormal hücrelerin gelişmeye devam ettiğini görebiliyordum. Sigara içmeye devam etmesi halinde ona şifa enerjisi vermenin hiçbir anlamı yoktu zira ben kanser hücrelerini öldürmeden, onlar adamı öldüreceklerdi. Sigarayı bırakması gerektiğini aksi takdirde kendisine şifa vermeye devam edemeyeceğimi söyledim. Ancak o zaman bıraktı. Genellikle kişinin şifa bulabilmesi için yaşam tercihlerini *mutlaka* değiştirmesi gerekir.

İlaç tedavisi altında olan hastaların içlerini görebilmek benim için zor oluyor. Böyle hastalarda şifa çalışması yapmak için ideal zaman, ilaç alımından hemen öncesi. Bu bana tedavi için neler yapmam gerektiğini görme açısından yeterli olabiliyor. Kırk yaşlarında bir bayanla tanıştım. Berbat bir trafik kazası geçirmişti. Sürekli olarak ağrı kesiciler ve ateş düşürücüler kullanıyordu. Bu ilaçlar, enerji tıkanık-

lıklarını tedavi sırasında yerinden oynatamadığım jöle gibi bir şeye çevirmişti. Bir sonraki randevusunu ayarlarken, kendisinden ilaçlarını almadan gelmesini söyledim. Seansımız bitince alabilirdi. Ancak o zaman jöleye dönüşmüş enerji tıkanıklıklarını yerlerinden oynatabildim. Kendisi de tedavinin olumlu etkilerini yoğun olarak hissetmeye başladı.

Adale ve yapısal hastalıklar daha açık sözlü oluyor. Bedenin üzerinde onları tespit etmem çok kolay çünkü auradaki kırıklıkları görebiliyorum. Bedenin içine girerek ona olması gereken doğal enerji ağını gösterebiliyorum. Bazen rahatsızlığa ya da hastalığa sebep olan neden her neyse o kadar eski oluyor ki, beden normal sağlıklı halin nasıl olduğunu çoktan unutmuş durumda. Ona sağlık haritasını göstermem işe yarıyor. Beden çok şaşırtıcı bir şey. Sağlıklı haline yeniden kavuşabilmek için elinden geleni yapmaya hazır, yeter ki kendine bir şans verilsin. Bedene ideal halini hatırlatıp doğru yöne doğru azıcık itelemek yetebiliyor bazen.

Öğrendiğim konulardan bir tanesi de bazı insanların derinde yatan duygusal ve psikolojik sorunlarının enerji bedenlerini etkilediği. Şifanın gerçekleşebilmesi için önce bu sorunların ele alınması gerekiyor. Her şeye olumsuz yaklaşma, korkular ya da suçluluk duygusu sağlığa giden yolda karşılaşılan kösteklerden bazıları sadece. Kendi üzerinizde çalışmaya hazır olun, yaşamınızda yapacağınız ufak tefek değişiklikler bile sizin kalıcı bir sağlığa kavuşmanıza yardımcı olabilir.

Yapılacak bir şey olmadığına inandığım bir bayana yardıma gittim bir keresinde. Aldığı anti-depresanlar ona şifa vermek için bir şey yapmama engeldi. İlaç almadığı bir saate randevuyu ayarladık. Tedavi sırasında bazı enerji tıkanıklıklarını açabilmeyi başardım ancak sezgilerim bana hastalığının altında çok güçlü bir psikolojik etken olduğunu söylüyordu. Tedavi ile hafifleyen ya da geçen sorunları biraz zaman geçtikten sonra tekrar ortaya çıkıyordu. Bundan da derinde bir başka neden olduğunu anlayabiliyordum. Duygusal kökenli hastalıklarda, asıl sorun çözülmedikçe hastalığın tedavisi yapılamaz. Bunu kendisine anlatınca, yaşamında kendisini rahatsız eden başka beş alakasız sorun olduğunu öğrendim. Ona, sağlığını düzeltmek istiyorsa, öncelikle bunları ele alması gerektiğini anlattım.

Tedavi ettiğim bir başka adamın ise kolit benzeri rahatsızlıklar yaratan bir mide sorunu vardı. Karın ağrısı, ishal ve bazı gıdalara tepki gibi semptomlar veriyordu. Süte ve süt ürünlerine alerjisi olduğunu söylüyordu. Bunlardan vazgeçebilmek de çok zor olmuştu. İçine girip baktığımda, midesinin tahriş olduğunu gördüm ama bir fiziksel nedeni yoktu. Her şey beyinde demek istemiyorum. Sorunları ona göre gerçekti ve sancılıydı. Sanırım duygularını ve endişelerini midesi ile sindirmeye çalışıyordu. Bence o mide sorununu yaratmamış olsaydı bile bir başka fiziksel rahatsızlık yaratacaktı mutlaka. Ona her gün tedavi uygulayabilirdim ancak o duygu âlemindeki düzenlemeleri yapmadıkça, asla

şifa bulamayacaktı. Bedenin karmaşık yapısı içinde, sağlığımız beden-zihin bağlantımıza bağlı. Zihinde ne varsa aynen bedene yansıyor.

Bazı insanların yeniden kavuştukları sağlıklarına adapte olmakta zorlandıklarını da gördüm. Belki de geçirdikleri hastalık ya da sakatlık bir başka derin amaca hizmet ediyordu ve kişi bilinçaltında sıkı bir şekilde hastalığa tutunuyordu. İyileşirlerse, hastalık amacına ulaşmamış olacaktı. Hastalıkların birçok psikolojik nedeni olabilir. Kişiyi gerçekten hasta eden şey, uğradığı ciddi bir düş kırıklığı nedeniyle yaşamdan kopmuş olması olabilir. Hastalık bir intikam alma aracıdır. Yaşamın kendisini incittiğini ve intikamını ondan koparak alabileceğini düşünüyor olabilir. Onaylanmadığını ve kendisine ilgi gösterilmediğini düşünen bir insan da hastalığı (özellikle kronik olanları) ilgi ve onay aracı olarak kullanabilir. Hastalığı onu yatağa düşürebilir ya da bir diyete mahkum edebilir. Rahatsızlığı bedeninde bir gerçeğe dönüşmüştür çünkü zihni bu şekilde algılamaktadır. Bedenin sağlığını geri kazanması için ilgi ve onay konularının ele alınması ve çözülmesi gerekir. Zihindeki algı düzeltilmedikçe, sadece bedeni tedavi etmek, sorunu kalıcı bir şekilde asla çözmez.

Davranıştan kaçınma da bir hastalık nedeni olabilir. Örneğin meslek hastalığına sahip biri genellikle işini değiştirmek istemektedir. Kişinin arzusuna rağmen iş değiştirmek, çok korkutucu bir şey olabilir: Büyük bir yaşam değişikliği

çoğu insan için gerçekleştirilmesi kolay bir şey değildir. Kronik bir durum yaratmak, arzu edilen değişimin yerine geçebilir.

Sağlığımız üzerinde bir diğer etken de, sağlığımız ve tedavimiz üzerindeki kararlarımızı etkileyen aile bireylerimiz olabilir. Bir gün iyice paniklemiş olduğu açıkça belli olan bir bayandan mail aldım. Ölümcül bir kansere yakalanmıştı. Kemoterapi veya radyasyon almak istemiyordu. Enerji tedavisini keşfetmek istiyordu. Ailesi ise onun kemoterapi ve radyasyon almasını istiyordu. Ona uyguladığım birkaç seanstan sonra röntgenlerin tümörün küçülmeye başladığını göstermesine rağmen ailesinden gelen baskı nedeniyle tekrar kemoterapiyi dile getirmeye başladı. Sonunda yolunu kemoterapiye çevirdi.

Çoğunlukla, hastalar benim enerji seanslarımı istekle kabulleniyorlar. Onların olumlu yaklaşımı ve kabullenişleri sayesinde ben insanları tekrar sağlıklarına kavuşturma mutluluğu ve onuruna eriştim. Bazıları için vakit tamamlanmış olsa bile. Geçirdiği kriz neticesinde yoğun bakıma kaldırılmış olan yaşlıca bir adamın oğlu aradı bir gün. Babasının ölüyor olmasından çok endişeliydi. Babasına birebir bir seans uygulamak üzere hastaneye gittim. Onu ilk gördüğümde, hiç tepki vermeksizin öylece yatıyordu. Seans sırasında, adamda çok güçlü bir öz olduğunu gördüm. Ölecekti ama henüz değil. İlk seansı takip eden gün, yatakta oturabiliyor, konuşabiliyor ve hatta yemeğinden şikayet ediyordu. Birkaç ay sonra,

ülkenin çeşitli yerlerinden tüm aile onu ziyarete gelmişti. Hastaneden günlük izin alarak onlarla birlikte çok sevdiği bir restorana gittiler. Bir de piyango bileti almıştı. O günün ilerleyen saatlerinde huzur içinde öldü. Tüm sevdikleri ile vedalaşabilecek zamanı olmuştu.

Tedavilerim sırasında öğrendiğim bir başka gerçek ise, insanların enerji yolu ile şifa bulma seçeneğini ilk değil de en son şans olarak görmeleri. Buna bir anlam veremiyorum zira ben en azından bir tarama seansına rıza gösterirdim. Kemoterapi görmüş, radyasyona maruz kalmış, ameliyat olmuş birçok kanser hastam oldu. Ancak ölümcül olduklarını anladıklarında yardımımı istiyorlar. Bedenlerindeki hücrelerin çoğu kanserleşmiş iken ya da aldıkları yoğun ilaç tedavilerinden etkilenmişken. Enerji tedavisi tüm yollar denendikten sonra çalınacak son kapı olarak görünüyor.

Yılbaşından bir hafta önce bir babadan acil çağrı aldım. Oğlu kan kanseriydi. İdrarında kan vardı ve ateşi kırkın üstündeydi. Oğullarının aylardır kaldığı hastanenin yakınında bir motelde kalıyorlardı. 100.000 doların üstünde tutan hastane faturasını nasıl ödeyebileceklerini bile bilmiyorlardı. Üstelik bu fatura her gün tırmanıyordu. Eşi ve kendisinin tek bildiği şey, oğullarının iyileşmesini istedikleriydi.

Çocuğa baktığım an, bedenin şalteri indirdiğini anladım. Yapabileceğim tek şey ona pozitif bir cesaret ve biraz enerji vermekti. Ateşini birkaç gün boyunca düşürebildim. Yatağından çıkarak oyuncaklarıyla oynayabildi. Haftalar-

dır bunu yapmamıştı. Ancak hastalık durdurulamayacak düzeyde ilerlemişti. Yılbaşı gecesi öldü.

Hastalıkla ilgili bir şeyler yapabileceğimi görünceye kadar dünyada bu kadar çok hastalıklı insan olduğunun farkına varmamıştım. Tanıştığım insanların çoğu tedavileriyle ilgili pozitif düşünmeye ihtiyaç duyuyordu. Enerji şifasına gelinceye kadar yolları batının geleneksel sisteminden geçmiş ve beyinleri yapılacak bir şey kalmadığı ve filanca zaman sonra ölecekleri gerçeği ile yıkanmış oluyordu.

Tamam ama insana altı ay sonra öleceğini söylemenin kendisi de, bu sonucun gerçekleşmesine hizmet verebilir (Aslında hastalar bu sorunun cevabını duymak istiyor.). Hiç unutmayın ki, beyin süper bir bilgisayardır ve gelen bilgileri yorumlar. Düşünceler deneyimlerimizden etkilenir. Kendi düşüncelerimiz yetmezmiş gibi beyinlerimiz sürekli olarak çevreden gelen bilgi bombardımanı altında, negatif ve pozitif olarak onları sınıflandırmakla meşguldür. Bu bilgisayarı kendi başına bırakırsak bizi kontrolü altına alır, oysaki onu biz kontrol etmeliyiz. Önerim hemen yapılacak bir şey olmadığını kabullenmek yerine, hâlâ bir şeylerin olduğunu düşünmenizdir. Tüm olasılıkları değerlendirin.

İnsan bedeninde her şeyin birbiri ile bağlı olduğunu unutmamamız lazım. Tek bir değişiklik, bir fonksiyon bozukluğu ya da gelişme, geride kalan bütünü etkiler. İnsanların bunu anlaması çok önemli. Hem kişisel hem de glo-

bal olarak. Her şeyin birbiri ile bağlı olduğu açısından baktığımızda, hepimiz, tüm zaman ve mekanlar bir arada, birleşik bir varlık olarak dokunmuşuz.

Hastalığın imzasını nasıl "görüyorsunuz"? Mesela, MS hastalığının imzasını nasıl tanımlarsınız?

MS'li bir hasta olarak ilk gördüğüm annemdi. Annemin yüz nevraljisine bakmıştım. Bu sancılı sendromu başının içinde titreşen floresan yeşili bir ışık topu olarak görmüş, onu oradan içgüdüsel olarak almıştım. O zaman hastalığın imzası benim için bir şey ifade etmiyordu çünkü bir referans noktam yoktu. O günden sonra MS hastalığını omurga boyunca ve beyinde oluşan floresan yeşili kum zerreleri olarak görüyorum. Annemin hologramından onları çıkartmaya çalışmıştım ama bu tıpkı kum tanecikleri içinden farklı renkte olanları parmaklarımla ayıklamaya çalışmak gibi bir şeydi. Hiç de verimli bir çalışma değildi. Sonra düş gücümü kullanarak bu kum zerrelerini elektrik süpürgesi ile aldığımı imgeledim. Bu daha kullanışlı bir yöntem oldu. İmgeleme kullandığımda, bir yol zor gelirse hemen bir başka yol bulabiliyorum. Yaratıcı ve esnek olmam gerekiyor.

Kişinin aldığı ilaçlar, sizin içeri girdiğinizde, bir bulut oluşturarak görüşünüzü zorluyor mu? Ne görüyorsunuz?

Gördüğüm şey üzerinde çalıştığım insana göre ve al-

dıkları ilaçlara göre değişiyor. Raflarda satılmayan ilaçlar da tezgah üstü ilaçlar gibi görüşümü etkiliyor. Tabii ki ilaç ne kadar zehirli madde içeriyorsa görüntü de o kadar bozuk oluyor. Güçlü ilaçlar alan bir kişinin görüntüsü yamulmuş bir aynaya bakmaya benziyor. Bazen sisli, dumanlı ya da bulutlu olabiliyor.

Bazen de ilaç tıkanıklıkları pelteleştiriyor. Onu yerinden oynatabilmek için tutmam gerekiyor ama böyle olunca tutamıyorsunuz. Enerji ile onu bombalamak fayda edebiliyor. Zira beden sorunu biliyor ve giderilmesi için size yardımcı olmak adına enerjinin doğru yere ulaşmasına rehberlik ediyor. Enerji patlamalarını alan kişi içgüdüsel olarak ilgisini nereye çevirmesi gerektiğini biliyor. Enerji tıkanıklığını yerinden oynatamazsan, ilaçların yoğun olarak alınmadığı bir başka zaman dilimi içine bir seans ayarlıyorum. Bu da ilaçların alınma saatinden hemen öncesi oluyor.

Tedavinizin işe yaraması için hastanın enerji çalışmasına inanması mı gerekiyor?

Tabii ki yardımcı olur. Hepimizin gelen bilgiyi elediğimiz filtrelerimiz var. Bu filtreler bizim inançlarımız. Birçok inancımız var ve neredeyse hiçbir şey onları aşamaz. Bu nedenle kendimizin aynı zamanda en büyük düşmanıyız, çünkü kendimizi diğer olasılıklara çok güzel körleştirmiş oluyoruz.

Kişi, enerji tedavilerinin içerdiği imkânlara karşı kör ise, hiçbir şey ona tesir etmez. Açık bir zihin değişime izin verir, zira gelen bilgiye karşı esnektir. Tabii ki, enerjinin sizin ve evrenin görünmez gücü olduğuna inanırsanız, imkânlarınız sınır tanımaz. Yaşamınızdaki her şey gibi sınırlamalarınızın da sorumlusu sizsiniz.

Bölüm 8

Sağlığa Kavuşmak Bir Süreçtir

Geleneksel düşünce kutusundan dışarı çıkmalısınız.
Bu adımı atacak cesarete ihtiyacınız var.
-ADAM

Hastalık, sağlığın yokluğudur. Dengemizle ilgili bir enerji sistemidir. Düzgün çalışması için doğal enerji ağını veya kodunu tanıyan ise bedendir. Hastalık birçok form altında ortaya çıkabilir. Bazen kendisini kronik bir ağrı olarak gösterir. Bazen beden bir tümörü besler. Bazen kanser geliştirir. Hastalığın kendini tezahür ettirdiği birçok formu vardır ve bir o kadar da nedeni.

İdeal sağlık, hiçbir enerji tıkanıklığının olmaması ve beden boyunca sağlıklı bir enerji akış durumudur. Her şey birbiri ile uyum halinde çalışır. Bedende hiçbir fiziksel, enerjik ya da duygusal çelişki yoktur. Mükemmel denge vardır.

Mükemmel sağlık herkesin hedefi olmalı. Eski yaralar ve sakatlıklar belki bunu tam olarak başarmamızı engelleyebilir ama onların sınırları içinde bundan sonrasında olabilecek en mükemmel denge halini yakalayabiliriz.

YAKLAŞIM ÖNEMLİDİR

Başından sonuna kadar yaklaşım çok önemli. Kişinin dini ya da ruhsal inançları, tedavi sırasında, sağlığa ulaşmasında en büyük desteklerden biri oluyor. İnanç sisteminin ne olduğu önemli değil, her şeyden önce olumlu bir yaklaşım gerekiyor. İyi şeylerin olacağına *inanın.*

Şifa sürecinde yaklaşım güçlü bir araç olup, bedenin tekrar sağlığına kavuşması için temeldir. Kişi diğer insanlara şükran duygularını gösterebilmeli ve yaşamındaki güzel şeyler için de şükran duyabilmelidir. Yaşantılarımızı kötü şeyler üstüne kurarsak, iyileri takdir edemeyiz.

Öncelikle geleneksel düşünce kutusundan çıkmamız lazım. Bu adımı atmak için cesur olun. Konu şifa ya da başka şey olsun fark etmez, bilin ki işlerin doğru gitmesi için karar verecek olan sadece sizsiniz, sizden başka bir otorite yok. Yetkinizi bu konuda uzman oldukları kabul edilen kişiler arasında bölüştürün. Bu sorumluluğu sizden almaz. Seçim ve otorite yalnızca size aittir. Cesaret ve olumlu yaklaşım size sağlıklı yaşam konusunda rehberlik edecektir.

Her birimiz olumlu bir yaklaşımla kendimiz için en iyiyi başarabiliriz. Açık bir zihne sahip olmak, her hedefinizi ulaşılabilir kılacaktır. İnanıyorum ki, her insan hem kendini hem başkalarını iyileştirmek için belli bir güce sahiptir. Bazıları evrensel enerji ile bağlantı konusunda diğerlerinden biraz daha hassas olabilir o kadar. Kimimizin

güzel piyano çalması, kimimizin iyi bir sporcu olması gibi. Tabii ki hiçbirimiz bir Mozart ya da Tiger Woods olamayız ama hepimiz zaman ayırarak kendimizi piyano çalmaya ya da golf oynamaya adarsak, bir şeyler becerebiliriz. Benim yaptığım da böyle bir şey. Yeterince çalışırsak hepimiz yapabiliriz.

ENDİŞE BOŞUNADIR

Endişe zaman kaybından başka bir şey değildir. Endişe henüz gelmemiş olan gelecek korkusudur. Zararlıdır. Hem endişe edene hem de onun etrafındakilere zarar verir. Endişeden iyi bir şey doğmaz.

Endişe suçluluğa yol açar. Suçluluk olumsuz düşünmeye iter ve kişi kendi gücünü kaybeder ve bunlar da sağlığını etkiler. Bütünle bağlantımız içindeki her şey etkileneceği için, etrafımızdaki insanlar da bundan nasibini alır. Bazıları kendilerinden ve kendini başkalarına bağlayan enerji sistemlerinden kopar ve bütünlüklerini tehlikeye atarlar.

Endişe hastalığa neden olabilir. Ben, bedeni yeni olasılıkların farkındalığına ulaştırabilirim ancak tedavi uyguladığım kişi her şeyi kendi olumsuz penceresinden görmeye devam ederse, değişen hiçbir şey olmaz. Bu da tedavinin başarısını etkiler. Benim için olumlu yaklaşım içinde ölümcül bir kanser hastasını tedavi etmek, olumsuz yaklaşım içinde hafif bir rahatsızlığı olan bir kişiyi tedavi etmekten daha kolaydır.

Bazı insanlar negatif düşünme döngüsünden çıkamazlar. "Ne kadar güzel, güneşli bir gün değil mi?" diye soracak olsanız, "Ama yarın yağmur yağacak!" derler. Onlar olumsuzlukla kaplanmıştır. Geçmiş yaşamlarından çeşitli olumsuz etiketleri getirir ve bu yaşama yapıştırırlar. Özürleri çoktur. Aile gibi, suçluluk duygusu gibi birçok neden sıralayabilirler size. Özrünüz ne olursa olsun, onu bir şekilde halledip yolunuza devam edin.

İMGELEME

İmgelemenin gücünü asla küçümsemeyin. Siz düş kurarken bile imgeleme yapıyorsunuz aslında. İmgeleme yaptığınızda evrensel bilgi merkezine giriyorsunuz, bilimsel adı ile kuantum bilgiye. Sezgi, hepimizi kuşatan ve evrenin dört bir yanından derlenen bu alana girme becerisidir.

Kendinizi sahip olmak istediğiniz sağlık hali içinde görün. Bunu olabildiğince detaylı yapın. Kendinizi sağlıklı haliniz içinde yapabileceğiniz şeyleri yaparken görün. Sağlıklı olduğunuzda, kendinizi nasıl hissediyor olacaksanız, öyle *hissedin*. Hangi sesleri duyacaksanız, *duyun*. Havayı *koklayın*. Bunu her gün yapın. Bu iyi hal sizin kişisel amacınız, düşünüz olsun. Sağlığa giden yolu düşlemek, bu hedefe ulaşmanızda size yardımcı olacaktır.

Terapistler insanlara önerilerde bulunarak yardımcı olurlar. Hastalarından bedenlerindeki rahatsızlığı imgelemelerini ve sonra onu çeşitli şekillerde oradan yok ettikle-

rini görmelerini isterler. Bunu yaparken, aslında zihin bedene şifa bulmasını söylemektedir. Canlı imgeleme yapabilen ve bu resmi uzun süre tutabilen insanlarda bu yöntem başarılı olabilir. Benim yaptığım da buna benziyor. Sadece ben burada zihin-beden kontrol ilişkisini etkiliyor ve kişinin kendisinden beklenilen imgeleme başarısını pas geçebiliyorum. Eğer kişi tedavim sırasında bu imgelemeyi yapabiliyorsa bu benim işimi daha da kolaylaştırır.

SEZGİLER

Tedavinin usulünden dolayı, şifa alan kişinin inançları kadar, şifa verenin inançları ve hedefleri de önemlidir. Bu ve sonraki bölümlerde, deneyimlerim sonucunda edindiğim inançlarımı size detaylı olarak anlatacağım. Vereceğim özel detayları onaylamanız önemli değil, sadece enerji ile tedavi alanına getirdiklerimi anlamanız sizi rahatlatacak ve bu da sizin şifa yolculuğunuzu kolaylaştıracaktır.

Bizi kuşatan bilgi alanına girme becerim sürekli olarak bir ilerleme gösteriyor. Şifa vermeye ilk başladığımda, kişiyle ilgili bilgi verebilmem için önce onun resmini görmem gerekiyordu. Oysa şimdi bana bir isim bile söyleseler, o kişiyle bağlantı kurabiliyorum. Bu şekilde bir kişiyle bağlantı kurduğumda, adı veren kişiden geçiyorum, böylece aynı ismi taşıyan bir başka kişi yerine doğru kişi ile bağlantı kurmam mümkün oluyor. Bağlantının nasıl kurulduğunu takip edemedim ve henüz anlayamadım.

Sezgisel olmak garip bir şey. Ebeveynlerim bir arkadaşlarına gitmek üzereyken bana orada kimin olduğunu bilip bilmediğimi sordular. Bir kişinin adı ve görüntüsü ile onun eski eşi gözümün önüne geldi. On yıl önce ayrılmışlardı. Bayanda oluşan nörolojik bir sorundan dolayı mantık yürütme zorlukları yaşıyordu. Bunun on sene önce olmuş olduğunu ve şu anda kendisini daha iyi hissettiğini söyledim. Ailem akşam yemeğinde bu anlattıklarımın doğru olduğu teyidini almışlar.

Genellikle bana bir şey söylenmeden, içine girip görmeden önce sezgisel olarak, o insanla ilgili ters giden şeyin ne olduğunu biliyorum. Tabii ki içine girip, enerji sistemlerine baktığımda, daha fazla detay verebilirim. Birisine şifa verirken, görsel hologramlar kullandığım kadar sezgisel olarak aldığım bilgileri de kullanıyorum. Her şey birbirine bağlı olduğu için gerçekleşiyor sanırım bu. Bilgiyi nasıl aldığım konusunda televizyon iyi bir örnek teşkil ediyor. Uzaktan kumanda ile siz kanalları değiştirebilir ve farklı filmlere bağlanabilirsiniz. Ben de bir kişinin içine girdiğimde, manuel olarak kanalları değiştirmeye gerek kalmadan, düşünce ile anında değişiyor. İnanıyorum ki aldığım bilgi de kuantum bilgi alanından geliyor.

Televizyon örneğine devam etmek gerekirse, diyelim ki siz belli bir filmi seyretmek istiyorsunuz. Şimdi uzaktan kumandanın zihninizden geçen düşünceleri okuduğunu düşünelim. Alet sizin düşüncenizi seçer ve televizyon kanalını o

filmin gösterildiği istasyona çevirir. İşte ben de hasta ya da sakatlanmış birisini taradığımda buna benzer bir şey oluyor.

Kullandığım kontroller oldukça karmaşık. Hastanın doktor kayıtlarına ya da rahatsızlığından haberdar olan, yakın ilişkide olduğu annesi ya da bir başkasına kendimi uyumlayabilirim. Topladığım tüm bilgiler o hastalığa aittir ve analizimin bir parçasını oluşturur. Bu şekilde şifam için gerekli kuantum bilgi alanı ile bağlantı kurmuş olurum.

Görüntü almakla ilgili bu sezgisel becerim, şifa ile el ele gelişmektedir. Sorunun ne olduğunu ve nerde olduğunu görebiliyorum ve şifa seansımı tamamlamak için gerekli tüm bilgileri toplayabiliyorum. Bu aldığım bilgi kelimeler değil, resimler olarak geliyor. Onları izah edebileceğim şeylere tercüme etmek bana kalıyor. Kişide gördüklerimi anlatabilmek için çoğunlukla tıbbi olmayan, kendi terimlerimi kullanıyorum.

Rahmi tamamen alınmış bir bayana bakmıştım. Rahim içindeki endometriyal doku başka iç organlarına yapışmıştı. On sene önce bu hastalığı geçirmiş ve rahmi alınmış olmasına rağmen, endometriyal doku hâlâ başka organlara yapışık duruyordu. Doktorlar, bununla ilgili bir şey yapamayız diyorlardı. Gördüğüm kadarıyla doku böbreklere yapışıktı. Böbreklerin dışında büyüyen bir bitkiye benziyordu, bana çok garip görünüyorlardı. Bana durumunu detaylı olarak anlattığında gördüğüm şeyin ne olduğunu anlayabildim.

Başka bir hanımın ciğerlerinde su vardı. Sıvıyı hissettiğini ama öksürükle çıkartamadığını söylüyordu. İçine girip ciğerlerine baktım. Ona ciğerlerinin içinin adeta bir kaplama ile mühürlenmiş gibi göründüğünü söyledim. Hissettiği sıvı bu kaplamanın altında kalıyordu. Bana göğüs kanserinden ameliyat olduğunu ve doktorların o ameliyattan sonra ciğerlerinin içini bir tür macunla kapladıklarını anlattı. Bu ciğerlerinde gördüğüm şeyi anlatmaya kâfiydi.

Aldığım görüntü bilgileri, bazen fiziksel olarak görünenle eşleşmiyor. Bu işi zorlaştırıyor. Baktığım bir adamın omurgasında hasarlı diskler vardı. Gördüğüm alt omurgasının iki ince dik telle tutturulmuş olduğu idi. Ben bunu alt sırt bölgesinde dayanıksızlık olarak yorumladım. Bana doktorunun da iki gün önce tam bu teşhisi koyduğunu söyledi.

Sezgilerim benim enerji, şifa ve tedavimin büyük bir kısmını oluşturuyor. Şimdi bir insanın ismini duymamla, onun hakkında bana sorunla ilgili verilmek istenen bütün bilgileri alabiliyor ve o kişiye yardımcı olup olamayacağımı bilebiliyorum. Bazen hastalığı ile direkt ilgisi olmayan bilgiler de alabiliyorum. Bayanın birine şifa vermiş sonra da ondan bir daha haber alamamıştım. Ona yardımım dokunduğunu biliyordum ama kocasının bu tür uygulamalara karşı olduğunu da biliyordum. Bana geldiğinde, kocasının bunu istemediğini kendisine söylediğimde, nasıl bildiğimi sordu. Evet, kocası çok karşı çıkmıştı ama artritlerinin ağrısı tek seanstan sonra o kadar azalmıştı ki, kocasına rağ-

men devam etmek istiyordu. O günden beri de iyileşmeye devam ediyor.

Bir insana baktığımda, onun benim şifa enerjimi alıp alamayacağını bilirim. O kişinin ölme zamanının gelip gelmediğini de bilirim. Eğer durum buysa yapabileceğim çok bir şey yoktur. Beden artık kalmak istemiyorsa, kendini kapatma işaretlerini göndermeye başlar. Bu bana aşikar olduğunda onu geri çevirmek yararsızdır. O kişiye enerji vererek, kaçınılmaz olanı cesaretle kabullenebilmesi için yüreklendirebilirim.

Sürekli olarak kuantum bilgi alanı ile ilişkide olduğumu hissediyorum. Benim için hologramda belli bir bölgeyle bağlantı kurmak zaman almıyor. Düşüncemle ulaşıyorum. Büyüdükçe ve deneyimlerim arttıkça daha da güçleneceğime inanıyorum.

İÇGÖRÜLER

Kuantum bilgi alanına girebilmek, benim şuurumu birçok konuda bilgi alabilecek düzeye getirdi. Kullanabileceğimiz bilgi engin. Bazen yakın ya da uzak gelecekte olacak şeyler hakkında da bilgi alabiliyorum. Aklın bir şekilde bu bilgi içinden istatistiki bir analiz yaparak, olası olayları bulduğunu sanıyorum. Edgar Cayce'nin kehanetleri de bu türden olsa gerek.

Edgar Cayce (1877-1945) yaşamış en büyük kahinlerden biri. Hiç karşılaşmadığı insanların hastalıklarını teşhis

edebiliyor üstelik onları iyileştirmek için ilaç da veriyordu. Koyu bir Hıristiyandı. Duru görü ve reenkarnasyonun İncil'e ters düşmediğini anlatan ciltlerce kitap yazmıştı. Bu konulara ilgi duyan herkesin onun kitaplarını okumasını tavsiye ederim. Edgar Cayce gelecekle ilgili yaptığı kehanetleri ile tanınır. Bunların hepsi olmasa bile çoğu doğru çıkmıştır. O andan itibaren gördüklerinin hepsi gerçekleşmiş olsaydı, kehanetleri doğru çıkmıştır diyebiliriz. Gerçekleşmeyen kehanetler muhtemelen çok kısa bir an için görüntüye gelmiş olabilir. At yarışını ele alalım örnek olarak. Atlarla ilgili istatistikleri değerlendiren birisi, seçtiği atın asla yarışı kaybetmeyeceğini düşünebilir. Diğer atların hepsi hantaldır ve onun seçtiği at defalarca birinci olmuştur. Yol kurudur ve bu yolda atınız elinden gelenin en iyisini yapacaktır. Zamanın içinde o an, size her şey atın kazanacağı bilgisini vermektedir. Yarış başlar. Atınıza takılan bir başka at, ayak bileğinin kırılmasına neden olur ve at yarış dışı kalır. Kehanet burada biter. Kaçınılmaz gibi görünen sonucu, önceden kestirilemeyen olaylar bozmuştur.

Kehanetlerle ilgili durum da böyledir. Ama tabii ki bunlarda daha fazla bilgi mevcut. Kehanette bulunduğunuz olaya ne kadar yakın bir zamandaysanız, gerçekleşmesi o kadar olasıdır. Bir akşam babamla birlikte eve dönüyorduk. Saat on sularıydı. Birden babama, "ölümün geldiğini hissediyorum." dedim. Korkunç bir duyguydu. Yüzlerce insanın kısa sürede öleceğini biliyordum. Bana endişelen-

memem gerektiğini, sabah gazetelere bakacağımızı söyledi. Birden daha dikkatli araba kullanmaya başladı. Bir kaza geçireceğimizden korkmuştu.

Ertesi gün, gazeteler, Taipei, Tayvan'da bir uçağın öğleden sonra saat üçte havalandığını ancak yirmi dakika sonra radardan kaybolduğunu yazıyordu. Kazada iki yüzden fazla insan ölmüştü. Zaman farkını hesapladığımızda radardan kaybolduğu anın, benim ölümü hissetmemle aynı zamanda olduğunu bulduk. Bu duyguyu neden almıştım? Belki de uçaktaki insanlardan biri ile enerji bağım vardı. Ya da bu kadar çok insanın ölüme doğru gidiyor olmasının duygusal stresini hissetmiştim.

REENKARNASYON

Reenkarnasyon inanç sisteminizin bir parçası olsa da olmasa da şifa sürecinizi etkiler. Benim şahsen kabullendiğim bir ruhsal seviye bu. Yaşam döngüsünde, ölüm kaçınılmaz ve genellikle de çok yoğun bir duygu taşıyor. İnanıyorum ki, birçok defa öldük ve yaşamaya da ölmeye de devam edeceğiz. Yolumuz niyetlerimizin toplamından oluşuyor. Ölüm maddi yaşamın bir parçası. Bense enerjinin kendini dönüştürdüğüne yani yeniden ete büründüğüne inanıyorum.

Başlangıçta, reenkarnasyon benim için anlaşılması zor bir kavramdı: Aslında bunu burada tartışmakla bazı okuyucularımı kaybetme riskini de almış oluyorum. İnsanlara dokunmadan ve hatta onları hiç görmeden tedavi etmenin ka-

bullenilmesi çok zor oluğunu biliyorum. Bir Budist değilim ve Budizm ile ilgili fazla okumuşluğum da yok. Reenkarnasyonla ilgili görüşlerim sadece içgörülerime ve hem kendi hem da başkalarına ait geçmiş yaşamları görebilmeme dayanıyor.

İnanıyorum ki her birimiz geçmişte pek çok hayat yaşamışız. Bazen hastalıklar bile bu geçmiş yaşamlara bağlı olabiliyor. Hatta bu yaşam içinde sahip olduğumuz yara izleri, lekeler bile geçmiş yaşamlarda olmuş bir şeyin uzantısı olabilir.

Çoğu insan "dejavu" yaşamış, yani o anki olayı sanki geçmişte yaşamış olduğu duygusuna kapılmıştır. İlk kez bir yabancı ülkede bulunan insanlar, o yere içten bir bağlılık duygusu hissedebilir, sanki daha önce orada var olmuş gibi. Ya da ilk kez tanıştığınız bir insanı, yıllardan beri tanıyormuşsunuz gibi gelebilir. Bazen de birisi ile tanışırsınız ve nedenini bilmediğiniz bir rahatsızlık, nerdeyse korku duyarsınız. Yeni bir bilgi size çok tanıdık gelebilir. Bunlardan dolayı bu yaşamımızın ilk olmadığı inancına kapılıyorum.

Kendime ve başkalarına ait geçmiş yaşamları görebiliyorum. Bu yaşamdaki hastalıkları kadar geçmiş yaşamlarda taşıdıkları hastalıkları da görebiliyorum. Hiçbir sorunu bulunmayan kimseye rastlamadım daha. Ama içine girdiğim herkeste, parlak beyaz bir ışık var. Bu beyaz ışığın içinde hiçbir yaranın, sakatlığın, rahatsızlığın olmadığı saf bede-

nin neye benzediğini görebiliyorum. Belki de bu bizim ruh diye adlandırdığımız şeydir. Bu parlak ışıktan hareketle kişinin geçmiş yaşamlarına girebiliyorum. Her bir girişimde bir başka geçmiş yaşama girebildiğime göre, çok geçmiş yaşamlar olmalı diye düşünüyorum. Bu geçmiş yaşamlara girdiğimde çok canlı detaylar alabiliyorum. Babama baktığımda, savaşta, batarya numarasına kadar gördüğüm, İngiliz bayrağı taşıyan bir askerdi. Bir keresinde onu denizde yaşamını kaybeden bir balıkçı olarak gördüm. Babam derinde yüzemez çünkü boğulacağından çok korkar. Bu bir tesadüf olamaz herhalde.

Bazen geçmiş yaşamlarımız bizim istediğimiz gibi değildir. Bir arkadaşımın geçmiş yaşamına girdiğimde onun koyunları olan bir çiftçi olduğunu gördüm. Bunda tabii ki kötü bir şey yok ama insanlar haşmetli bir geçmişe sahip olma beklentisi içindeler. Geçmiş yaşamlarında bir kral ya da kraliçe olmayı ümit ediyorlar. Geçmişinizde ne olursa olsun, bugün burada, bu noktadasınız. Birçok farklı desenle örülmüş güzel bir örtü gibisiniz.

AÇIK FİKİRLİLİK

Şifanın her türlüsünde, yaptığınız şeyin başarıyla neticeleneceği fikrine açık değilseniz, başaramazsınız. Her birimizde aklımızı kapatma ve deneyimlerimizle ilgili olasılıkları daraltma becerisi muhteşem çalışıyor. Hâlbuki tam tersine, pozitif değişimlerin tüm olasılıklarına açık da olabiliriz.

Hem açık fikirli hem de şüpheciyseniz, dikkat. Şüpheci tarafınız o kadar ağır basabilir ki, açık fikirliliğinizi tamamen kaybedebilirsiniz. İyi araştırmacılar açık ve sorgulayan akla sahip olanlardır. Uzaktan şifa vermeyi destekleyecek resmi basılı bilimsel çalışma nerdeyse yok. Uzaktan şifa verme konusundan söz etmek dahi çoğu insan için bir tabu. Açık fikirliyim diyen insanların bile bu konuda bir şey öğrenme merakları yok.

Her gün bana verilmiş bu özel armağanı deneyimleyen benim gibi biri için, insanların bu gerçeği inkar etmesi ile yüzleşmek zor oldu. Ancak, bu yeteneklerin var olduğunu dünyaya anlatmak ve eğitmek tutkusunu ateşledi. Alanında buluşlar yapan çoğu bilim adamı çağdaşları tarafından önce alay konusu olmuştur. Yaşamlarının sonlarına doğru dünyanın gözünde büyük kadınlar ya da adamlar olarak kabul görmüşlerdir.

Alexander Graham Bell'i düşünün mesela, 1876'da telefonu bulmuş ama onunla ilgilenecek kimseyi bulamamıştı. İngiliz Posta İdaresindeki Şef Mühendis Sir William Preece, "İngiltere, mesajları taşıyacak, bir sürü küçük çocuğa sahiptir." demişti. Sir William Preece, büyük kimyager ve fizikçi Michael Faraday ile çalışmış, Kraliyet Bilim Akademisi üyesi olmasına rağmen, Thomas Edison ampulü bulduğunda da "Tamamen saçma bir fikir." demişti.

Bunların içinde en bilineni Wright kardeşler olsa gerek. Onların kendi uçaklarında uçarken resimleri olmasına ve

halk içinde, yörenin önde gelenlerinin de katıldığı birçok gösteri yapmış olmalarına rağmen, onların bu keşfi, birçok Amerikan bilim adamı ve büyük bilim dergilerince, adeta yok sayıldı.

Şüphecilerin bu konuda unutulmaz sözleri var. Seçkin İngiliz Matematikçi ve fizikçi, Lord Kelvin, 1895'te "Havadan daha ağır ve uçan makinelerin olması imkansız." demiş. Birkaç yıl sonra, "Radyonun geleceği yok." demiş. 1865'te Boston Post gazetesindeki bir makalede, "İyi eğitim almış olanlar bilir ki, tellerin üzerinden ses geçirmek imkânsızdır ve böyle bile olsa pratikte bir değeri yoktur." diye yazmış. 1899'da Amerikan Patent Komisyon üyesi Charles H.Duell, "Keşfedilecek her şey, keşfedilmiştir." demiş ve nihayet IBM'in başkanı Thomas Watson, "Bence dünyada beş bilgisayarlık bir pazar belki vardır." demiş.

Şükürler olsun ki, araştırmalarımın ulaştığı bazı çok bilgili ve iyi eğitim almış kişiler bana şifa yeteneğimi anlamam için istekle yardımcı oldular. Onlar cesur insanlar. Düşünce akıntısına karşı kürek çekmek ve etrafımızda olup biten açıklanamayan olaylar için cevaplar aramak çok güçlü bireyler istiyor. Bu insanlara gerçekten saygı duyuyorum ve bir gün maruz kaldıkları tüm eleştiri saldırılarından haklı bir şekilde çıkacaklarını ümit ediyorum.

Yaşantım, uzaktan şifayı anlattığım insanların bana şüpheyle baktıklarını görmekle geçti. Ama insanların sonunda bu kavramı anladıklarını ve kabul ettiklerini görmek beni

rahatlatıyor. Yaptığım şeyi gösterdiğim zaman insanların düşüncelerini değiştirebiliyorum. Uzaktan şifa sırasında insanlar bedenlerinde oluşan değişik hisleri algılıyorlar ve sağlıklarında kesin bir değişiklik olduğunu fark ediyorlar. O zaman bunun olabilirliğini reddetmek mümkün olmuyor. Tabii ki, sadece şüpheci olmak adına şüphede kalanlar da var. Onların düşüncelerini değiştirmek gibi bir yükümlülük duyuyorum zira insanın bu kadar basit ama bir o kadar da etkileyici bir deneyimi yaşamadan bu dünyadan göçüp gitmesine içim razı gelmiyor. Bir kişiyi tedavi etmek coşkulu bir şey ve insanların uzaktan şifa vermek ile ilgili düşüncelerini değiştirmek de bir o kadar coşku veriyor bana. Herkesi iyileştiremiyorum ama onları herkesin içine girme potansiyeline sahip olduğu bağlantı alanının farkındalığına taşıyabiliyorum. "Sağlıklı Yaşam İçin Yedi Adım" adlı bir sonraki bölümde, sizin kendinize şifa verme yeteneğinizi ortaya çıkarmanıza yardımcı olacağım.

Şifa ile spiritualite ya da ruh arasındaki ilişkiyi nasıl görüyorsunuz?

Şifa, fiziksel deneyimin ötesinde bir şeydir. Duygular ve öz de şifa deneyiminin bir parçası olmalıdır. Kendinizi duygusal, fiziksel ve ruhsal realiteniz olarak isterseniz ayırabilirsiniz. Bunlar tek bir deneyim için birbirleri ile bağlı ve iç içe sarılıdır. Pozitif bir akıl çerçevesi yaratmak sizi, şifalandıran bir yolculuğa çıkaracaktır.

Duygusal sorunlar fiziksel rahatsızlıklar ile bağlantılı mıdır?

Hangisi önce gelir: Tavuk mu yoksa yumurta mı? Duygusal sorunlar enerji tıkanıklıkları yaratarak sonunda fiziksel rahatsızlıklara yol açabilirler. Fiziksel rahatsızlıklar da psikolojik sorunlara ortam hazırlayabilir. Bunları sizin bölünmez bütünlüğünüz içindeki parçalar olarak ele almanız lazım. Duygusal ve fiziksel varlığınız birdir. Sağlığınızı iyileştirmek ve iyi olmak, siz kendinizi bir bütün olarak ortaya koyduğunuzda mümkün olur.

Enerji tedavisinin gerçekleşebilmesi için kişinin ona inanması gerekir mi?

Enerji tedavisi, tedavi eden ve tedavi olanın şifa bulma niyeti üzerine kurulmuştur. Eğer kişi, "Ne fark edecek ki?" şüpheleri içinde ise bu sonucu etkiler. Şifa bulmak için açık bir zihni korumak gerekir.

Bölüm 9

Sağlıklı Yaşam İçin Yedi Adım

Her şey birbiriyle bağlıdır,
Bu nedenle bir değişiklik her şeyi etkiler.
-ADAM

Günlük yaşantımız içinde mutluluğu bulabilmemiz çok önemlidir. Gençliğime rağmen, yaşamla ilgili olumlu bir yaklaşım geliştirdim ve başıma hep iyi şeylerin geleceğine inanırım. Bu da bana daha iyi bir sağlık olarak geri döner. Araştırmalar, olumlu yaklaşımlar içindeki insanlarda sadece stres hormon seviyelerinde düşüş olmakla kalmayıp, bu insanlardaki yaraların negatif yaklaşımlı insanlardan daha hızla iyileştiğini göstermiştir. Olumlu yaklaşım bağışıklık sistemini güçlendirmekte ve ona yön vermektedir. Negatif duygular ve hisler ise bağışıklık sistemini zayıflatmaktadır.

Gün boyu birçok aksilik ve sorunla karşılaşırız. Bazen çok ciddi olaylar da yaşayabiliriz. Sonucu etkileyen, sorunun karmaşıklığı, detayları ya da zorluğu değil, sizin bu sorunu nasıl algıladığınız ve onunla nasıl başa çıktığınızdır. Sizin verdiğiniz tepki, olandan daha önemli. İnsanların far-

kında olmadıkları ise kontrol etme gücünün kendi ellerinde olduğu. Her zaman nasıl tepki vereceğinize siz karar verirsiniz. Çoğunlukla sonuç üzerindeki en güçlü etken, sizin seçiminizdir.

Her zaman yaklaşımınızı seçebilirsiniz. Yaklaşımınız sizin bir şeye verdiğiniz reaksiyonu belirler aynı zamanda bu durumdaki stresi de. İnsanlar, olaylara karşı verdikleri uygunsuz tepkilerinden dolayı yaşamlarına ihtiyaçlarından fazla stres taşıyorlar. Olumlu bir yaklaşım seçerek -pozitif bir tepki- hemen stres seviyesini düşürebilirsiniz. Yaşam boyu tepki vermenizi gerektirecek olay sayısı çok değildir. En güzeli siz kendinizi gevşetmeyi, olayları akışına bırakmayı ve yaşamın basit zevklerinden keyif almayı öğrenin.

Yaşama karşı bir espri anlayışı geliştirmeniz de size yardımcı olabilir. Çocuklar bunu doğal olarak yaparlar. Ortalama bir çocuk günde 145 kez güler ya da kahkaha atar. Ortalama bir yetişkin ise bunu dört ya da beş kez yapar. Ne büyük bir fark!

Çocuklar yaşamdan zevk almanın basit yollarını da bilirler; su birikintilerinden su sıçratmak gibi! Zira onların zaman ve zaman geçirme kavramları çok farklıdır. Üstelik çocuklar için üstlerinin kirlenmesi ya da ıslanması hiç de dert değildir. Onlar eğlence anında yaşarlar, içinde oldukları anı, şimdiyi değerlendirirler. Gelecek kaygıları, korkuları, endişeleri onların ruh hallerinin yanından bile geçmez. Çocuklar şimdide yaşarlar. Zaman içinde biz bu bakış açısını

yitirmişiz oysaki sağlığı koruma açısından bu ne kadar önemli!

İnanıyorum ki, yaşantımız zaman tarafından kontrol edilmeye başlandığında, biz sağlığı kaybetmişiz. Okula belli bir yaşta, yılın belli bir zamanında başlıyoruz. Daha önceden belirlenmiş bir gün ve zamanda. Zaman birden bizim için çok önemli oluyor. Kavramın içeriği bize bir şey ifade etmese bile.

Okulda bazı günler hızlı geçiyor. Benim için spor günleri böyleydi. Hiç ilgimizi çekmeyen derslerin olduğu diğer günlerde zaman adeta yavaşlardı. Zaman gün içinde bile yaptığımız şeye olan ilgimiz doğrultusunda hızlanır veya yavaşlardı. Okulun eğitimle ilgili kısmı yavaş geçerken, öğlen yemeği arası o kadar hızlı geçerdi ki bazen yemek yemeye fırsat bile bulamazdık. Biz hâlâ top peşinde koşarken sınıfa dönme zili çalardı.

Benim ve sınıf arkadaşlarımın çoğu için, öğleden sonraları, zaman neredeyse dururdu. Yeterince oturmuş olurduk. Nihayet zil çalar, mutlu özgürlük çığlıkları koridorlarda yankılanırdı. Akşam yemeğine kadar aradaki birkaç saat, birkaç saniye gibi geçerdi.

Zamanla, saati öğrendik ve hepimize önemli bir hediye olarak saat verildi. Onu sürekli olarak taşımamız ve bilmemiz gerekiyordu. Artık okul zilinin çalması ya da sokak ışıklarının yanması gerekmiyordu zamanı bilmek için. Zaman hassas bir ölçü idi. Annemiz bizi tatlı uykumuzdan

kaldırmıyordu. Her sabah, belirlenen saatte kulaklarımızı tırmalayacak bir çalar saat alarmıyla, kendi başımıza yataktan kalkacak kadar büyümüştük. Böylelikle her gün doğallıktan uzak, korkunç bir adrenalin şoku ile güne başlıyorduk.

Yetişkinliğe geçerken, zamanı para ile eşleştirmeyi öğrendik. Günün belli saatleri karşılığında iş bulmayı bekliyorduk. Normal bir iş günü sabah 9'da başlıyor, öğlen 12 ile 1 arası yemek molası veriliyor ve öğleden sonra 5'te de mesai bitiyordu. Yani iş günü, haftada beş günümüzü bizim yerimize programlıyordu. Tipik, sadeleştirilmiş bir hafta içi günün programı şöyle:

07: 00	Çalar saatin alarmı, uyan, duş yap
07: 30	Kahvaltı
08: 00	Otobüsü yakala ya da arabaya bin
08: 45	İşe erkenden, pırıl pırıl yetiş
09: 00	İş günü başlar
12: 00	Aç olsan da olmasan da yemek saati
13: 00	İşe dön
17: 00	İş günü biter, eve geri dönüş başlar
17: 30	Eve varış, akşam yemeği hazırlığı
18: 00	Aç olsan da olmasan da yemek ye
18: 30	Angarya işler ve akşam aktiviteleri
22: 00	Toparlan ve yat ki sabah

07: 00' de kalkıp, yeniden aynı döngüye başlayabilesin.

Kısacası, bedenlerimiz kendini dinlenmiş hissettiğinde değil belli bir saatte uyanıyoruz. İnsanların çoğu uykusunu almadan, acımasız yarışa katılmak üzere saatin sesiyle harekete geçiyor. Bu şekilde hareket etmek stresin temel unsuru. Yorgunluk bir salgın hastalık gibi toplumumuza hâkim. Bu nedenle yanlış kararlar veriliyor, kazalar yapılıyor, ilişkiler yıpranıyor, sinirler geriliyor ve sağlık bozuluyor.

Acıktığımız zaman değil, önceden belirlenmiş bir zamanda yemek yiyoruz. İnsanlara aç mısınız diye sorsanız, cevap vermeden önce saatlerine bakıyorlar. Çünkü bu işe ara verdiğimiz anda yapılması gereken bir hareket haline dönüşmüş. Bu nedenle aşırı yemek toplumsal bir alışkanlık olmuş durumda. Bu da beden ihtiyacının üstüne çıkmak anlamına geliyor. Bağımlı davranışa dönüştüğünde obeziteye yol açabilir ki obezite, toplumumuzda giderek artan bir sağlık sorunu. Yemek yemeyi, önceden programlanmış zaman aralığında yaptığımız bir rahatlama eylemi olarak görebilirsek, zamanın içine bizi sıkıştıran günün stresinden bizi kurtaran çok kıymetli bir aralık olarak ele alabiliriz.

Zaman ölçmeyle ilgili tabirlerin kendileri bile stres yaratmaya yetebiliyor. Okulda sınavların, belli bir zaman aralığı içinde yazılarak verilmesi gerekirdi. Bu zaman diliminin sizin en yüksek fonksiyona sahip olduğunuz bir zamana denk düşüp düşmediğine kimse bakmazdı. Sınıfta kalmamak için yapmaya çalışır, notlarımızı belli bir seviyede tutardık.

Çaresiz bir hastalığı olanlara doktorlar bazen ölüm fermanı gibi bir cümle söyler. Altı ay, en fazla on iki ay içinde öleceği söylenen hastalar, tartışmasız bir reçete ellerine verilmiş gibi, bu süre içinde ölmüşlerdir. Nedense bu dünyada yaşayan hiç kimsenin bize böyle bir tarih veremeyeceğini, olsa olsa bu konuda söz ve karar hakkına sadece kendimizin sahip olduğunu nedense unuturuz. Aslında tıp alanında iyi bilinir ki, bazı hastalar önem verdikleri, sevdikleri birisini görebilinceye kadar yaşama asılır, dayanır ve ölmezler. Daha önce kriz geçiren bir adamdan bahsetmiştim. Tüm aile bireyleri onu gelip görünceye kadar dayanmıştı. Bu çok sık olur. Bize inandırıldığından çok daha fazla bilinç üstü ve altı düşüncelerimiz üzerinde hakimiyetimiz olduğunu artık kabullenmemiz gerekiyor.

Asıl nokta şu, eğer bir şeyi duymak istemiyorsak, her zaman onu dinlememeyi seçebiliriz. Eğer bir şey bize psikolojik bir zarar veriyorsa, örneğin altı ay içinde öleceğimiz söylenmişse, onu duymazlıktan gelebiliriz. Eğer bu karar yetkisini başkasına vermeyi seçmemişsek, güç hâlâ bizdedir.

Zamanın önemini, küçük çocuklardan öğrenebiliriz. Okul öncesi çocuklarının bize verebileceği önemli dersler, onların eylemlerinde gizlidir: Boş ver zamanı! A tipi kişiliğe sahip olanlar için bu çok zor. Ya da çok gergin insanlar için... ama saatlerini evde bırakmayı deneyebilirler. Kalıplaşmış zamanlar yaratmak konusundaki toplumsal takıntımız bütün hastalıkların nihai kaynağıdır. Zaman ona sahiplenenin gözünde bir kalıptır; Sizin!

Sağlıklı Yaşam İçin Yedi Adım sizin kendinize şifa verme yeteneğinizin kapılarını açacak. İlk bakışta çok basit gelebilir. Bazen en önemli olanı, gözümüzün önünde açıkça durduğu halde göremeyiz. Bu bilgileri dikkatle okuyun ve yaşamınızdan en yüksek yararı sağlayabilmek için hayatınızda hangi değişiklikleri yapabileceğinizi objektif olarak inceleyin.

SAĞLIKLI YAŞAM İÇİN YEDİ ADIM

1. Adım: Kendi Enerjinizi Hissedin ve Onun Farkına Varın

Kendi enerjinizi hissetmek için avuçlarınızı birbirine daire şeklinde ovun. Avuçlarınızın tam ortasını ovmaya dikkat edin. Ortaya çıkan ısıyı hissedin. Bu sizin enerjiniz. Şimdi avuçlarınızı birbirinden üç beş santim uzaklaştırın. Elleriniz arasındaki manyetik çekim ve itilişi hissedin. Şimdi ellerinizi kendi enerji alanınızı hissetmeyeceğiniz kadar birbirinden uzaklaştırın. Enerjinizle oynayarak, eğlenin. Enerji sistemimiz işte budur. Farkına varın.

Bu enerji akışı bizim yaşam gücümüzdür. Bu diğer beden sistemlerinden daha önemlidir zira hepsinin içinde vardır. Sindirim, solunum, dolaşım, metabolizma ve sinir sistemlerimiz Batı Tıbbınca çok iyi bilinir. Hepsinin verimliliğini ve sağlığını ölçebilecek sistemler vardır. Şimdiye kadar göz ardı edilmiş enerji sistemimiz için de bir seviye ölçüm yöntemi geliştirmemiz lazım. Evet, sağlığımızı tüm

yönleriyle doğrudan etkiliyor. Onu hissetmesini, onunla çalışmasını, her şeyden önce ondan keyif almasını öğrenmeniz lazım.

2. Adım: Karnınızdan Soluk Alın ve Onun Farkına Varın

Derin nefes alın. İnsanların çoğu göğüslerini kullanarak sığ nefesler alır ve oksijen yetersizliği çeker. Diyaframınızı ve karın kaslarınızı kullanarak nefes almak genellikle gerilimi azaltan rahatlatıcı bir davranıştır. Oksijene çok gerek duyan sporcular ve şarkıcılar bu yöntemi kullanırlar. Beden ihtiyacını alır ama derin ve tam nefeslerle fonksiyonlarını daha iyi yerine getirir. Sporcular ve şarkıcılar performansları yükseltmek için doğru nefes almanın öneminin farkındadır. Hepimizin potansiyelimizi en etkin şekilde kullanmak için havaya ihtiyacı var.

Burnunuzdan nefes alarak, karnınızı hava ile doldurduğunuzu imgeleyin. Karnınızı içeri çekerek nefesinizi verin. Nefes alıp verirken, omuzlarınız aşağı yukarı hareket etmesin. Doğru nefes alma alışkanlığı edinmek bir zaman ister ama bunu yapın. Bazı tanıdıklarım derin nefes alma işini sadece yürüyüşlerinde uyguluyorlar. Nefes alırken dörde kadar sayıyor, tekrar dörde kadar sayarken nefesi tutuyor ve dörde kadar sayarak da nefes veriyorlar. Bu doğru nefes alma tekniğini geliştirmek için iyi bir çalışma. Ciğer kapasiteniz geliştikçe bu sayıyı artırabilirsiniz.

3. Adım: Enerjinizi Topraklayın ve Akışın Farkına Varın

Enerjinizi topraklamak çok önemli. Enerjinizin içinizde ve çevrenizde dolaştığını düşünün; sizi üstünüzdeki ve toprağın altındaki evrensel enerji ile bağlıyor. Her nefesle, çevrenizden, yukarıdan ve aşağıdan enerji de alıyorsunuz. Nefes verirken, enerjiyi aşağıya doğru ittiğinizi, topuklarınızdan toprağa doğru aktığını düşünün ve topuklarınızın dünyanın çekirdeği ile bağlandığını. Nefes verişiniz sizi bu gezegendeki her şeyle bağlar. Bu topraklamadır. Yani enerji sistemleri ile olan bağlantılarımızı hissetmektir. Topraklama, auranız ile diğer enerji sistemlerini bağladığı için fiziksel enerjinizi ve gücünüzü artıracaktır. Auranızı temizleyecek ve sağlığınızı iyileştirecektir.

4. Adım: Su İçin

Su için. Bol bol için! Bedenlerimizin neredeyse yüzde sekseni sudur. Beden ağırlığımızın bu kadarını oluşturur. Bizler su bazlı yaratıklarız ve suya saygı duymamız lazım. Her gün bedeninizin ihtiyacı olan sekiz bardak su için. Mümkünse filtre edilmiş su için. Hoş bir tat elde etmek istiyorsanız içine taze limon sıkabilirsiniz.

Bedenlerimizin en iyi şekilde çalışması için suya ihtiyacı vardır. Bir hastalık ya da sakatlık geçiriyorsak, hızlı iyileşmemizin can alıcı noktalarından biri sudur. Bedenlerimiz istenmedik ve gereksiz maddeleri su ile atar. Bu bizim do-

ğal arınma işlemimizdir. Su olmadan, toksinler bedenlerimizde birikir. Susuzluk ölümcül olabilir.

Su tüketmek, edinebileceğimiz en kolay alışkanlık olduğundan genellikle üzerine düşülmez. Su her zaman bulunabilir bir şey olduğu gibi, tek başına bile mucizeler yaratabilir. Arabanızı yağ ve yakıt koymadan çalıştırabileceğinizi düşünemezsiniz. Neden arabanıza, bedeninize gösterdiğinizden daha fazla ilgi ve saygı gösteriyorsunuz? Bize verilen bu muhteşem bedeni öylesine kabul edip kullanmak yerine ona özen göstermeliyiz.

5. Adım: Başkaları ile Duygusal Bağlar Kurun

Hepimiz sevgi dolu ailelere sahip olacak kadar şanslı değiliz. Ancak zamanın herhangi bir yerinde, başkaları ile adına arkadaşlık dediğimiz ilişkiler kurabiliriz. Bu duygusal bağlara hepimizin ihtiyacı var. İlişkilerin yürümesi güven alışverişine bağlıdır ve inanın bu çabaya değer. Yaşamınıza arkadaşlığı alın; böylece dünyanızın nasıl muhteşem, sevgi ve uyum enerjisi ile dolu bir yer olduğunu göreceksiniz.

Sevgi dolu, sağlam ilişkilerin sağlık üzerinde güçlü ve olumlu etkileri olduğu bilinmekte. Ailesi ve dostları ile yakın ilişkiler kurma gayreti göstererek beceren insanların bu ilişkilere sahip olmayanlardan daha sağlıklı olduğu gözlenmiştir. Bu kişiler hastalanır ya da sakatlanırlarsa, aile ve arkadaş desteğinden yoksun olanlardan çok daha çabuk iyileşmektedir.

6. Adım: Şimdiki Zamanda Olumlu Düşünün ve Bunun Etkilerini Hissedin

Olumlu düşünceleriniz, zihinsel, fiziksel, duygusal ve ruhsal varlığınızın dengede kalmasına yardımcı olur. Bu denge bize güç verir, düşlerimizi gerçekleştirmemize yardımcı olur, sağlıklı kılar. Şimdide kalın. Geçmiş, bitmiş, kapanmıştır. Düş kurmak iyi olsa da, gelecekle ilgili korkular düşlerinizi engelleyebilir / düşlerinizin önüne geçebilir.

Neyi yapmayı gerçekten seviyorsanız onu düşleyin ve yapın. Kendinizde kalıcı değişimleri sadece siz yapabilirsiniz. İçinize bakarak, kendinizi yeniden yaratmanız mümkün. Duygularınızın ve gücünüzün farkına varın ki onları ayarlayıp kontrol edebilin.

Sakin, meditatif bir hal alın. Kendinizin üç boyutlu holografik bir görüntüsünü imgeleyin. Bu oldukça yoğun bir konsantrasyon ve çalışma gerektirir. Kendi tam görüntünüzü yaratın. Gözleriniz mavi ise, mavi gözlü bir siz yaratın. Görselleştirin. Gözlerinizi tam kendi gözleriniz gibi imgeleyin. Bu görüntüyü mükemmelleştirmek için elinizden geleni yapın. Her detayı ile tam olduğu gibi görün. Hayal kurma kabiliyeti olmayan bile yapabilir bunu.

Zihninizde net bir resim belirdikten sonra, kendi kendinize çok iyi ve sorunsuz olduğunuzu söyleyin. Bu olumlu düşünce ışınının üzerine yoğunlaşarak, onu hastalıklı ya da sakat bölgenize gönderin. Örneğin bir dirsek probleminiz varsa, bu olumlu düşünceleri tıpkı lazer ışını gibi, dirseğinize gönderin.

Sorunları düşünmeyin. Tam önünüze aldığınız görüntünüzde hiçbir sorun yok. Mükemmel hologramı düşünün. Hiçbir rahatsızlığı, sakatlığı yok. Yaptığım şey olduğu için sizin de yapabileceğinizi biliyorum. Ben insanları, onların enerji hologramlarına bağlanarak iyileştiriyorum. Kişiyle bağlantı kurduğumda şifayı gerçekleştirmek için düşüncelerimi kullanıyorum.

Kişilerin hologramları ile bağlantı kurma becerim bana sunulmuş bir armağan. Biliyorum ki hepimizin kendi hologramlarımız ile bağlantı kurma ve şifa için düşüncelerimizi kullanma becerisi var. Bu kolay olmuyor ama öğrenme arzusu ve biraz çalışma ile gittikçe daha kolay olduğunu görecek ve becerinizin arttığını hissedeceksiniz. Ustalaştığınızda bu yöntemin kendi sağlığınızı düzeltme ve korumakta çok etkin olduğunu anlayacaksınız.

7. Adım: Herkesin ve Her Şeyin Birbiri İle Bağlantılı Olduğunu Anlayın ve Kıymetini Bilin

Tüm evrende her şey tıpkı bir ağ gibi birbirini etkilemektedir. Birimizin sahip olduğu pozitif düşünce ve eylemler diğer herkesi etkiler. En çok etkilenenler bize en yakın olanlardır, ailemiz, dostlarımız, iş arkadaşlarımız ve tanıdıklarımız gibi. Giderek daire genişler ve tüm ağ etkilenir. İşte bu bağlantılar bizim uzaktan şifa verebilmemizi mümkün kılar.

Yaşamınız değerlidir onun için kendinizi müteşekkir hissedin. Yolculuğunuzda sizinle bağlantısı olan tüm harika insanlara teşekkür edin. Her günün getireceği yeni maceralara hazır olun. Hepimiz zorluklarla karşılaşıyoruz, ancak o zorluklara karşı gösterdiğimiz tepkiler onları farklı kılıyor. Pozitif bakış bulaşıcıdır.

Sağlıklı Yaşam İçin Yedi Adım, sağlığa doğru uzanan yolculuğunuzda size rehber olacaktır. Sizi şifa yolculuğunuzda motive edici bir rehber olarak kullanın bunları. Elinizin altında tutun ve sağlığınız için gerekli olan bu adımları sık sık gözden geçirin.

Sağlığınız İçin Yedi Adım

1. Adım: Kendi Enerjinizi Hissedin ve Onun Farkına Varın: Yaşam Enerjinizi hissetme çalışmasını günlük bir alışkanlık haline getirin.

2. Adım: Karnınızdan Soluk Alın ve Onun Farkına Varın: Bu sizin doğal halinize dönüşünceye kadar çalışarak uygulayın.

3. Adım: Enerjinizi Topraklayın ve Akışın Farkına Varın: Bugünün herhangi bir saatinde ve herhangi bir yerde, örneğin markette kasa kuyruğunda bile yapılabilir.

4. Adım: Su İçin: Kendinizi her bir bardak su ile ödüllendirişinizi beyninize bir şekilde not edin.

5. Adım: Başkaları ile Duygusal Bağlar Kurun: Bir başka insanın yaşamında bilinçli farkındalığınızla olumlu bir değişiklik yaratın.

6. Adım: Şimdiki Zamanda Olumlu Düşünün ve Bunun Etkilerini Hissedin. Gün içinde kendinize içe dönüş ya da meditasyon gibi bir sakinleşme, rahatlama noktası yaratın.

7. Adım: Herkesin ve Her Şeyin Birbiri İle Bağlantılı Olduğunu Anlayın ve Kıymetini Bilin: Her gün müteşekkir kalınacak bir şey bulun ve ona şükranlarınızı ifade edin. Şükran duyun, gülümseyin ve mutlu olun.

Bölüm 10

Sizin Düşünüz

İnsanlar, idrak edebildiklerinden
çok daha fazla güce ve kontrole sahipler.
-ADAM

Birçok insana yardımcı oldum. Bunun en hoş tarafı onların takdirlerini kazanmak. Evrenle bağlantılarımızı anlamalarını sağlamış olmak bana inanılmaz bir zevk veriyor. İnsanlardan, sağlıklarının iyiye gittiğini anlayan ve kabul eden birçok mektup ve e-mail alıyorum. Bu şükran gösterisi beni başkalarına da yardım etmek için teşvik ediyor. Kanserli bir dedeye yardım ettiğimde biliyorum ki sadece ona değil, eşine, kızlarına, oğullarına, torunlarına ve arkadaşlarına da yardım ediyorum. Bu iyileşme, hastalığın etkilediği herkesi etkiliyor.

Ben düşümü yaşıyorum.

İnsanlara özel yeteneğimi anlattığım zaman onlardan aldığım şaşkınlığa aslında ben daha çok şaşırıyorum. Eğer biri bana becerini anlat dese, ona, "Uzaktaki bir insanın kuantum hologramı ile bağlantı kurarak, uzaktan şifa veriyo-

rum." diyebilirim. Tüm yaşantım boyunca arkadaşlarım ya da akrabalarımdan hep benzer bir tepki aldım -ya konuyu yok sayarak duymazlıktan geliyorlar ya da "Ne güzel bir hava, değil mi?" diyerek, gündem değiştiriyorlar.

Durumu anlayıp kabul edenler de başkalarına anlatmaları gerektiğinde, benim içine düştüğüm açmaza düşüyorlar. Normal düşünce akışı içinde olmayan böyle bir konudan konuşmak tabu gibi. İnsanlığın bilinç seviyesinde yükselme yaşamak istiyorsak, içimizde, dışımızda olan ve bizi saran her şeyi anlamak ve bilmek için bu mantaliteyi değiştirmemiz gerek.

Bu konuda benimle konuşmak isteyenler genellikle yalnız olmak istiyorlar. Eğer birden fazla insan olursa, genellikle biri kıkırdıyor. Bu da insanların bir fikir ya da kavramla birlikte zihinlerini genişletemediklerinde verdikleri bir çeşit, kendini koruma tepkisi.

Değişimi kabul etme, ya da yeni bir düşünce şekline geçmeye, paradigma değişikliği deniyor. Medeniyet tarihi boyunca yer almış birçok çarpıcı paradigma değişimleri varken, bundan böyle hiç olmayacak demenin bir anlamı yok. İnsanlığın bir adım öne geçmesini engelleyen en önemli özelliklerinden birinin egosu olduğuna inanıyorum.

Batlamyos'un sisteminde dünyayı nasıl algıladığımıza dair çarpıcı bir örnek vermek istiyorum. Milattan sonra ikinci yüzyılda yaşamış olan bilim adamları Yunan gökbilimci ve coğrafyacı Batlamyos'un görüşünü kabul etmişlerdi. Batlam-

yos'a göre evren dünyanın etrafında dönüyordu. Gökyüzündeki milyarlarca yıldız ve gezegeniyle birlikte tüm evren! Kişinin egosu bundan daha ne kadar büyük olabilir? Ancak bu bilimsel iddia yaygın şekilde kabul görmüştü.

Batlamyos sistemi ortaçağda o kadar kök salmıştı ki, değişik düşünen insanlar hemen ölüme mahkum ediliyordu. Şoke edici ama aslında bizi günümüzün bilimini de sorgulamaya ve olduğu gibi kabul etmemeye itmeli. Gelen her yeni bilgiye, elimizdeki bilimsel bilgi temelinin ötesine sübjektif olarak geçerek bakmalı ve değerlendirmeliyiz. Geçmişimizden ders alarak, şu andaki bilimi kör bir şekilde tamamen doğru olarak kabul etmemeliyiz. Daha önce yanıldığımızı gördük.

Koca bir fili küçük bir sopaya bir iple bağlarsanız, bağlamak da değil tutturursanız, fil oradan bir yere hareket edemez. Bağlı olmamasına rağmen! Koca kütlesiyle sopayı yerinden sökebilir ve gidebilir. Ama bir adım bile atmaz. Çünkü bağlı olduğunu düşünür. Onun aklına göre, sağlam bir şekilde bağlıdır ve onu oradan çekemez. Bunun gerçek olmadığını biliyoruz değil mi, filin bir adım atması yeter. Bu örnek bizim günlük düşüncelerimiz içinde neyin imkân dâhilinde neyin imkânsız olduğunu anlatmak için kullanılabilir. Sınırlarımızı kendimiz belirleriz.

Günümüz dünyasında bir değişim var. Her gün karşılaştığımız bilimsel ve tıbbi dogmaları sorgulamaya başladık. Doktorunuza bir de başkasının fikrini almak istediğinizi

söyleyemezdiniz eskiden. Şimdi doktorlar sürekli sorgulayan hastalarına yanıt vermek için tıbbı teşhislerini tüm detayı ile anlatacak yeni söylemler geliştiriyorlar. Bu belki de küçük bir paradigma değişikliği. İnsanlar nihayet doktorların tanrı olmadığını öğrendiler (düşüncelerine saygı duyulması gerekse de). Neticede sağlıkla ilgili seçimler kişinin kendi sorumluluğundadır.

Giderek artan sayıda insanın özel yetenekleri olduğunun farkına varıyoruz. Hâlâ bizim anlamadığımız ve bilimin izah edemediği şeyler var. Bilim bir şeyi açıklayamıyorsa, onun imkânsız olduğu anlamına gelmediğini nihayet anladık. Değiştirilmesi zor bir başka fikir de, uzmanların hepsinin açık fikirli oldukları ve bilimi keşfetme arzusu taşıdıklarına dair inancımız. En tepedeki bilim adamlarının bile kırmak istemedikleri paradigmaları var. Değişim zor bir şeydir ve insanoğlu değişime direnir. Ancak, ilerlemek istiyorsak değişmemiz gerek ve bilinç seviyesinde kritik kütleye ulaşıldığında, değişim doğal olarak gerçekleşecek. Bu şu anlama geliyor: belli sayıda insan, birbirimizle bağlı olduğumuzu anladığında, bizim bilinçli farkındalığımız da onlarla birlikte değişecek.

Bir güç bizi bir araya getiriyor. Bir fikir bizi ayrı tutuyor. Sevgi birleştirici güç. Korku ise varlıkların ayrılığının altında yatan şey. İnsanlığın geleceği bu birleştirici gücü nasıl uyguladığına bağlı. Sevgi ve işbirliğine ihtiyaç var.

Korku ve maddi rekabet ego ile birlikte geçmişte bırakıl-

malı. Onlar sadece bizim ayrılık algımızı büyütürler bu da çelişkiye yol açar. İnsanın yaşamını sürdürebilmesi her varlığın amacı olmalı ve farklılıklara değil, ortak noktalarımıza odaklandığımızda bunu başarabiliriz.

Hedefim, insanların beş duyumuzun ötesinde birçok şeyin var olduğunu anlamalarını sağlamak. Aklımızın gözünü açabilmeli; toplumsal ve bilimsel paradigmaların ötesinde dünyada olan biteni görebilmeliyiz. Herkes birbirimizle nasıl bağlı olduğumuzun tam farkındalığına varmalı. Ancak o zaman şifa bulabiliriz. Kendinize inanın, o zaman her şey mümkün olur. Bildiğimiz bu evrenden fazlası var.

Devamı gelecek...

Amerika, İngiltere, Almanya, Hollanda, İsveç, Norveç, Danimarka, Japonya, Rusya, Çek Cumhuriyeti ve Slovakya'da satış rakamları tavana vuran, Dünya Çapında Bestseller Dreamhealer Şifacı sinsi de Türkiye'deki okurlarıyla buluşuyor. Tüm dünyada mucizevi iyileştirme gücüyle tanınan Adam'ın gerçek hikayesi kendi kalemiyle hayat buluyor.

Bu kitap Adam'ın şifa yeteneğini nasıl keşfettiğini ve geliştirdiğini anlatıyor. Uzaktaki insanlarla ilişkiye geçerek sağlıklarını etkileyebiliyor. Bu insanın onunla aynı kıtada olup olmamasının hiçbir önemi yok.

Adam'ın düşünceleri, gözlemleri ve bilgeliği yaşamın çok ötesinde. Zihin-beden bağlantısını keşfi sürecinde verdiği mesaj, umut dolu ve cesaret verici. Şifacı, Adam'ın bu yolculuğunun her-birimizi ayrı ayrı ancak doğrudan etkilediğini anlatıyor.

"Adam dünyanın en çok aranan şifacılarından biri olma yolunda."
Rolling Stone

"Adam, doğal yeteneklerle donatılmış ve kendini bu işe adamış genç bir şifacı. Onun söyledikleri çoğumuza ilham verecek."
Edgar Mitchell, Apollo Astronotlarından, Ayda Dürüyen Altıncı Adam.

"Tedaviye başladıktan kısa bir süre sonra, kanserin hepsi terk ettiğini söyledi... Adam'a her şey için çok minnettarım."
Bonnie Hawkins

"Adam, bu yaşamdaki farkında yaşayan en güçlü şifacılardan biri... Daha ve çok bir şey var."
Kifer Pat Ione Glass, Glassy Mystic Church ve Doğu Batı Şifa Sanatları Akademisi Başkanı

Adam'ın web sitesini ziyaret etmek için www.dreamhealer.com